

Zapis s seminarja za novoizvoljene odbornike Pravočasno odkrivati in reševati družbene in gospodarske konflikte

Predsedstvo občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje je nedavno tega organiziralo v Grobljah pri Domžalah enodnevni seminar za novoizvoljene odbornike obeh zborov občinske skupščine. Na seminarju so podrobno obravnavali naslednja področja dela: položaj, vloga in naloge odbornika v občinski skupščini, krajevni skupnosti in med volivci; sestav in mehanizem delovanja občinske skupščine, funkcija obeh zborov, svetov, komisij, občinske uprave; poslovnik in statut občine; položaj občine kot temeljne družbenopolitične skupnosti s poudarkom na komunalni ureditvi Ljubljane; ter končno o nekaterih poglavitnih izhodiščih letošnjega družbenega načrta in proračuna občine, še posebej ogibanju gospodarstva na območju občine.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Novoizvoljeni odborniki pozorno spremljajo potek seminarja v Grobljah. Več o tem berite na 2. strani

Počutili smo se kot doma

Sindikalna podružnica občinske skupščine Moste-Polje je v sodelovanju z upravo počitniške skupnosti Ljubljana-Moste priredila za svoje delavce štiridnevni izlet. Potovali smo z modernim SAP-ovim avtobusom prek Varaždana, Čakovca, Budimpešte na Slovaško do mesta Humne, kjer smo med potjo

obiskali slovito tovarno yulon-skih vlaken Chemlon, s katero organizira počitniška skupnost Ljubljana-Moste vsakoletno menjavo turistov.

Vodstvo tovarne je Moščanom pripravilo pristen sprejem in s tem ponovno izrazilo globoko hvaležnost za vso pozornost in pomoč, ki so bili njihovi delavci deležni pri

nas, ko jih je lanskoletna okupacija njihove domovine zatekla na oddihu v Crikvenici. Ob tej priložnosti smo si ogledali tovarno, domačini pa so nas podrobno seznanili z življenjem in delom v tem velikem in modernem podjetju, ki zaposluje nad 5000 delavcev. Ob slovesu so si gostitelji in gostje izmenjali tudi darila. Omeniti velja še, da so nas zastopniki tovarne Chemlon spremljali na vsej nad 1000 km dolgi poti po Slovaški ter nam tudi s tem izkazali veliko naklonjenost in pozornost.

Iz Humenne smo se prek Bratislave, Dunaja, Gradca in Maribora po štiridnevni naporni vožnji vrnili v Ljubljano.

V Bizoviku je referendum uspel

Svet krajevne skupnosti Bizovik je sredi aprila izvedel referendum o uvedbi krajevnega samoprispevka. Od skupnega števila 593 vpisanih volivcev jih je volilo 556 ali 93,7%; za samoprispevek je glasovalo 346 volivcev, 175 pa jih je bilo proti.

Samoprispevek uvajajo v Bizoviku za obdobje treh let (1969, 1970 in 1971), enoletna vsota na volivca pa znaša 120

In vendar se je premaknilo na bolje

Spoštovani bralci!

Zadnje čase ste lahko opazili, da se na straneh Naše skupnosti pojavlja vse več prispevkov iz obratnih predelov občine. Te drobne vesti so predvsem dobrodošle zavoljo tega, ker sproti registrirajo vse važnejše dogodke. Iz Dolskega se nam redno oglašajo Sašo Novak, o življenju na Javoru nam poroča Andrej Berčič, medtem ko o dogodkih na Vevčah piše Niko Potočnik. Zelo prizadeven je tudi Vilko Sluga, ki nas obvešča o dogodkih iz Zalo-ga. Od časa do časa (toda žal neredno) dčbimo kak prispevek tudi z Janč, Prežganja in Lipoglava. Iz treh centralnih osnovnih šol (Ketteja in Murna, Vide Pregarc in iz Polja) dobivamo redno prispevke. Slabše je glede tega na VI. gimnaziji in na osnovni šoli Jože Moškrič. Sodimo, da bi morali na teh dveh šolah čimprej določiti nekoga, ki bi organiziral in skrbel za dopisništvo.

V delovnih organizacijah čutimo enako pomanjkanje glede obveščanja. Se najbolj redno nam pošiljata prispevke Saturnus in papirnica Vevče, medtem ko se nam iz kombinata Žito javljajo zelo redko, čeprav imajo tudi tam svoje glasilo. Nekaj krivde glede tega je prav gotovo tudi na uredništvu Nsk, ker nima stalnih stikov z njimi. Sicer bi pa bilo najbolje, če bi vse tiste delovne organizacije, ki nimajo svojega glasila, in tudi vse krajevne skupnosti takoj določile nekoga, ki bi skrbel za dopisništvo in bi uredništvu Nsk do 15. v vsakem mesecu pošiljal prispevke. Prepričani smo, da ima vsak delovni kolektiv in vsaka krajevna skupnost vsaj enega človeka, ki bi se z veseljem

lotil te naloge, kajti koristile bi predvsem njemu. Bogatil bi si besedni zaklad in se uril v vseh novinarskih zvrsteh, pa še materialno bi bil stimuliran.

Mimo tega bi to koristilo tudi podjetju oziroma krajevni skupnosti da ne govorimo o tem, koliko je vsak prispevek dragocen za popestritev Naše skupnosti.

Pobudniki za to akcijo bi morale biti v podjetjih družbenopolitične organizacije (sindikalne podružnice, mladinski aktiv in osnovna organizacija ZK), ker so prav gctovo te organizacije poleg organov samourpavljanja še najbolj zainteresirane za to, kako bodo imeli organizirano službo javnega obveščanja, ki postaja vse bolj imperativ časa.

V krajevnih skupnostih pa bi se morale te naloge lotiti krajevne organizacije socialistične zveze.

Naj torej sklenemo z ugotovitvijo, da se je na terenu delno premaknilo na bolje, medtem ko je slabše v delovnih organizacijah.

Ker ima uredništvo Nsk (reci in piši) samo enega zaposlenega človeka, in še tega le honorarno, bi bilo nemogoče pričakovati in se nadejati, da bo le-ta pisal za vse delovne organizacije, šole in za teren, kajti njegova naloga je predvsem zbiranje in tehnično urejanje prispevkov. Zato menimo, da bi se morali vsi prizadeti in zainteresirani dejavniki tako na terenu kot v podjetjih z vso resnostjo in zavzetostjo lotiti tega. Prepričani smo, da potem tudi uspeh ne bo izostal. Pri uresničevanju te naloge želimo vsem sedanjim in novim dopisnikom obilo uspehov.

Domiselna prireditev

Mladinski aktiv tovarne Saturnus je v počastitev dneva mladosti, 50-letnice KPJ, SKOJ in sindikata (letos že drugič) priredil tekmovanje zabavnih ansamblov in recitatorjev iz podjetij širom Slovenije. V tekmovanju, ki je potekalo pod geslom »Mladina pred mikrofonom« so nastopili narodno-zabavni ansambli, pevci-vokalni solisti in recitatorji. Izvajalce je ocenjevala strokovna žirija pod vodstvom znanega glasbenika MARIA RIJAVCA in žirija izvoljena iz občinstva.

Prireditev, ki je bila v spodnji dvorani doma JLA v Ljubljani, je vodil RTV napovedovalec Marjan Kralj. Od Moščanov, ki so nastopili na tej prireditvi, je poslušalce najbolj navdušil odlični recitator, dijak četrtega letnika VI. gimnazije, SAMO GABRIJELČIČ. Pohvaliti je treba tudi nastop narodno-zabavnega ansambla iz Laz pri

Dolskem, ki ga uspešno vodi dijak SAŠO NOVAK. Ta ansambel v katerem nastopata tudi dve simpatični pevki je zaigral dve skladbi, ki sta jih skomponirala dva člana tega ansambla. Dobro se je odrezal tudi recitator iz Saturnusa SREČO RESNIK.

Prireditev je bila tako po organizacijski plati kot po kvalitete izvajanih del na dokaj visoki ravni.

ZELENA LUČ ZA KOPALIŠČE KODELJEVO

V začetku maja so delavci podjetja Slovenija ceste, ki je prevzelo gradnjo kopaljšča na Kodeljevem zasadili prve lopate. Prva etapa, ki zajema izgradnjo treh bazenov z vsemi garderobami, sanitarijami, napravami za filtriranje vode in ureditev okolja, bo predvidoma končana 1. junija prihodnje leto.

Razveseljivo je, da je akcija za prodajo vstopnic končno le stekla in je zadnje čase naletela pri občanih na ugoden odmev, čeprav bi na račun organizatorja te akcije (krajevne organizacije socialistične zveze štirih pri-mestnih krajevnih skupnosti) morali prav gotovo izreči kako pripombo.

O poteku gradnje kopaljšča bomo sproti poročali!

Stoletnica tabora v Vižmarjih

Kot je znano, so lani v Ljutomeru in v Sempasu proslavili stoletnico preporodnih taborov na Štajerskem in Primorskem.

Letos bomo proslavili še stoletnico tabora v Vižmarjih. Ta je bil namreč med vsemi slovenskimi tabori najpomembnejši. Zato mu bodo prireditelji in organizatorji posvetili posebno pozornost, da bi ga kar najbolj svečano proslavili.

Mestna konferenca SZDL Ljubljana, ki je pobudnik proslave, je v torek 6. maja sklicala na posvet zastopnike občinskih organizacij SZDL iz šestnajstih občin, da bi se pogovorili o programu prireditev in

izvolili odbor za proslavo. Sodelujejo občine, ki nekako tvorijo zaključeno celoto terena, obsegajočega območja preporodnega tabora v Vižmarjih. Predvidevajo, da bi ta pomembni jubilej proslavili v dveh delih. Na predvečer obletnice 16. maja so se v dvorani Slovenske filharmonije sestali zastopniki družbenopolitičnega in javnega življenja občin z območja vižmarskega tabora. Osrednja taborska prireditev pa naj bi bila konec septembra ali prve dni oktobra na zgodovinskem prizorišču v Vižmarjih; ob njej pa bo seveda še vrsta kulturnih prireditev v Ljubljani in drugih krajih.

Pravočasno odkrivati in reševati družbene in gospodarske konflikte

(Nad. s 1. strani)

Iz uvodnih misli referentov in koferentov in razprav smo izluščili nekatera — po naši sodbi — bistvena stališča, s katerimi želimo seznaniti tudi širšo javnost.

FUNKCIJA ZBORA DELOVNIH SKUPNOSTI

Kot je znano, delo tega zbora občinske skupščine v preteklem mandatnem obdobju ni bilo zadovoljivo. Večkrat je bil na meji sklepčnosti in je bila tudi udeležba nekaterih odbornikov tega zbora na skupščinskih sejan, svetih in komisijah zelo skromna. Vzrokov za to je bilo več, objektivnih in subjektivnih. O njih so na seminarju obširno razpravljali. Novoizvoljeni odborniki tega zbora so živo in prizadeto posegali v razpravo, soglašali so z mnenjem, da jim naloge, ki naj bi jih kot odborniki opravljali v skupščini in v delovnih organizacijah, niso povsem jasne in da terja specifični položaj tega zbora nadrobno razjasnitev. Zato so na seminarju sklenili, da bo potrebno čimprej sklicati posebno posvetovanje v okviru kluba odbornikov, ki bi se ga poleg odbornikov zbora delovnih skupnosti udeležili tudi vodilni delavci iz podjetij in zastopniki družbenopolitičnih organizacij. Na tem posvetovanju bi morali razčistiti predvsem naslednji dve vprašanji: obveznosti in vloga odbornika ZDS na relaciji občinska skupščina — njegova delovna organizacija in kako naj odbornik nastopa in seznanja svoj kolektiv s stališči in sklepi sprejetimi na sejah občinske skupščine in obratno. Tu je potrebno jasno opredeliti, v kolikšni meri in v kakšni obliki se lahko skupščina vmešava v samoupravne odnose delovnega kolektiva. Vodilni ljudje v podjetjih bi morali odbornike skozi razne oblike seznanjati s problematiko kolektiva; če odbornik ni član delavskega sveta ali upravnega odbora, bi ga morali občasno vabiti na seje le-teh. Samo tako bo tudi odbornik lahko kvalificirano posegal v razpravo na skupščinskih sejah in tudi opozarjal na morebitne konfliktna situacije v svojem kolektivu. Pa tudi občinska skupščina bi lahko pravočasno in hitro ukrepala, ne pa šele takrat, ko je že zelo pozno ali — kakor se je na seminarju slikovito izrazil eden od razpravljalcev — »da vedno zvonimo po toči«.

ODBORNIK IN ZBOR VOLIVCEV

Glede na to, da v preteklosti nismo vedno in povsod pravočasno reagirali na sklepe zborov volivcev, so volivci ponekod izgubili zaupanje v naše pravočasne ukrepe in obveščanje. Zato je izredno pomembno, kako odbornik že na samem zboru volivcev aktivno sodeluje pri izoblikovanju posameznih sklepov. Treba je točno opredeliti, kaj je sklep zbora in kaj je samo mnenje posameznika, ki ga hoče morda vsiliti kot sklep. Iz nekaterih zapisnikov — če lahko v tem primeru sploh govorimo o zapisnikih — je razvidno, da je bilo sprejeto kar 15—20 »sklepov«, čeprav sta bila pomembna morda samo eden ali dva.

Razprave in sklepanja na nekaterih zborih volivcev so se odvijale preveč stihijsko, tako da navzočnosti odbornika ni bilo čutili. Na mnoga vprašanja lahko odbornik — če je seznanjen s proble-

matiko — odgovori volivcem takoj na zboru. Tu prihaja do izraza njegova družbena vloga, da zna razrešiti in premostiti lokalne in širše občinske družbene interese. Občanom moramo vedno in povsod naliti čistega vina, brez pristranskega ali oportunističnega razglabljanja. Na primer toliko denarja je na voljo in nič več, tole se bo zgradilo do takrat in takrat, to in to se pa ne bo dovolje tega in tega. Ljudem smo dolžni objasniti resnico, pa če jih bo še tako razočarala, ne pa jih tolažiti z nekakšnimi megalomanskimi obljubami, ki jih ni moči uresničiti. Odgovore na vsa tista vprašanja, ki so bila na zboru sprejeta kot sklep, pa naj odbornik skuša posredovati volivcem čimprej. Za to ima na razpolago občinsko pisarno in načelnike oddelkov pri občinski upravi in tudi odborniška vprašanja na sejah občinske skupščine. Ne sme se zgoditi, kar se je dogajalo v preteklosti, da volivci dobijo odgovore na zastavljena vprašanja šele čez 7 mesecev ali morda še kasneje.

ENA ALI PET OBČIN?

Razprava o tem vprašanju teče v Ljubljani že nekaj let. Nova republiška ustava je jasno določila občini položaj temeljne družbeno politične skupnosti, ki povsem svobodno razpolaga z materialnimi sredstvi, ustvarjenimi na njenem območju. To pa pomeni, da bo tudi bodoča družbenopolitična ureditev v Ljubljani morala upoštevati to ustavno načelo. Zato je prav, da bodo v novem statutu mestne skupščine Ljubljana, ki bo do konca leta sprejet, jasno opredeljene pristojnosti mesta kot celote in vseh petih ljubljanskih ob-

čin. To, kar je skupnega — mestnega pomena — naj gre skupaj, drugo pa naj sodi v pristojnost občine. Prav gotovo pa je sedanjí nerazčiščeni položaj občin močno pogojen z nerazčiščenimi odnosi med republikami in federacijo, kar bo verjetno urejeno v tem mandatnem obdobju delovanja republiških in zvezne skupščine. Tak nejasen položaj pa prav tako močno ovira dolgoročno programiranje dela občinskih skupščin in občinskih uprav.

Razpravljalci na seminarju so poudarili, da so še vedno prisotne etatiistične sile, ki bi za vsako ceno hotele izsiliti enostranske odločitve. Te sile so močno zasidrane v občini Center.

Nobena skrivnost tudi ni, če povemo, da te sile podpira celo dnevni tisk. Tako imenovana teorija, ki se je zadnje čase močno razpasla po Ljubljani, da je mesto enotna politična, ekonomska, teritorialna in sociološka skupnost, je nesprijemljiva in zelo poenostavljena. Treba je izdelati — dela so že v teku — podrobne znanstvene študije, ki bi strokovno in z vseh aspektov obdelale obe varianti in dale občanom dovolj možnosti, da se opredelijo za eno ali drugo. Stvari ne more reševati peščica ljudi. Potem ne bo nepotrebnih očitkov niti na račun »moščanskega lokalizma« niti na račun »centrašev«.

Za konec naj omenim le še tole: če ocenjujemo uspeh seminarja po tem, koliko gradiva je bilo na njem obdelane, je nedvomno uspel; če pa ga cenimo po ljudskem reku, ki pravi, da z veliko žlico ni moči naenkrat vsega pogoltniti, menimo, da bo treba skoz skupščinsko prakso še mnogo trdega dela, preden bodo odborniki prišli na tekoče.

F. F.

Mladi komunisti obiskali Ravne

V program dela aktiva mladih komunistov s področja Zelena jama — Jarše smo vnesli tudi majski izlet, katerega namen naj bi bil pritegniti čimveč mladih k organiziranemu delu in se seznaniti z delom podobnih aktivov pri nas.

Ker je bila konec aprila 50-letnica ustanovitve KPJ, smo organizirali ta izlet tudi v počastitev te obletnice.

Želja večine mladih komunistov je bila, da obiščemo aktiv mladih komunistov občine Ravne na Koroškem in se seznanimo z njihovim delom.

V Ravne smo prispeli ob deveti uri, kjer so nas že pričakali mladi komunisti tega mesta. Povabili so nas na ogled železarne, kjer smo imeli pri-

ložnost, da se seznanimo z organizacijo dela v tej delovni organizaciji.

Nato smo si ogledali Ravne s Formo vivo, ki je navzoča tako rekoč na vsakem koraku. Ogledali smo si tudi muzej, dom železarjev, dom telesne kulture, nato pa smo se odpeljali k smučarski koči pod Uršljo goro, kjer smo imeli razgovor z našimi sovrstniki z Raven. Vse popoldne je minilo v prijetnem ozračju, izmenjavi mnenj z Ravenčani; domenili smo se tudi za naslednje srečanje v Ljubljani.

Vsi navzoči smo menili, da so taka in podobna srečanja potrebna, saj se tako najneposredneje pogovorimo o problemih, ki tarejo nas mlade.

Milenko Roš

Člani aktiva mladih komunistov iz Zelene jame na izletu v Ravne na Koroškem

Novoizvoljeni odborniki občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje med pogovorom z elektorji iz delovnih organizacij in kandidati za poslance

O nalogah odbornika

Na seminarju za novoizvoljene odbornike občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje, ki je bil v prvi polovici maja v Grobljah, je imel uvodni referat o vlogi in nalogah odbornika v občinski skupščini, v krajevni skupnosti in med volivci podpredsednik občinske skupščine ALBIN MAHKOVEC. Spričo tehtnosti in pomembnosti misli, ki so bile nakazane v referatu, ga objavljamo v celoti.

Tema: Vloga odbornika v občinski skupščini in v odnosu do zborov volivcev in krajevnih skupnosti je dokaj široko področje, ki ga ni mogoče temljiteje obdelati v kratko odmerjenem času. Zato bom skušal nakazati samo nekaj najbolj perečih vprašanj in dilem, ki stojijo pred odborniki novoizvoljene skupščine. Pri tem se bom delno poslužil gradiva za posvetovanje pa seveda lastnih izkušenj pri delu v tej skupščini.

ODBORNIK KOT JAVNI POLITIČNI DELAVEC

1. Občinski odbornik je javni politični delavec, ki deluje predvsem v svojem okolju, v delovni org. v krajevni skupnosti, v političnih org., društvih, skratka v samoupravnem mehanizmu lokalne skupnosti, predstavlja svoje volivce v občinski skupščini, ki združuje interese vseh občanov. Njegova odgovornost je obrnjena predvsem do volivcev in je za svoje delo v skupščini in njenih organih neposredno odgovoren volilnemu telesu. To poudarjam zato, ker srečujemo v praksi mnenje, da zadošča za dobrega odbornika, če je bolj ali manj redno na sejah skupščine ali svetov in da se enkrat ali dvakrat letno pojavi na zborih volivcev ali zborih delovnih ljudi ter poroča o delu skupščine. V splošnem bi lahko rekli, da je dober tisti odbornik, ki je zasidran med volivci, ki pozna probleme podjetja ali področja volilne enote, ki s to problematiko seznanja občinsko skupščino, prizadevno sodeluje v oblikovanju vseh odločitev skupščine, obenem pa tudi objektivno seznanja volivce o razpravah v skupščini, o lastnih stališčih in pa seveda o sklepih in odločitvah skupščine kot celote.

Tak način dela in obveščanja je neobhodno potreben iz dveh razlogov: da občinska skupščina kot celota, njena uprava in posamezni njeni funkcionarji temeljito poznajo stanje v vseh volilnih enotah, potrebe in želje volivcev, ki so nujni element za programiranje družbenega razvoja in da so volivci kolikor je le mogoče natančno obveščeni o možnostih proračuna občine, o vseh dolžnostih, ki so občini naložene, o prioritetah oziroma vrstnem redu zadovoljevanja potreb občanov. Če ni tega neprestanega pretoka informacij k skupščini in iz skupščine k volivcem, nastaja vrzel, ki skupščino odtuja od občanom, oziroma povzroča nepravilno načrtovanje in razporejanje sicer

že tako skromnih sredstev proračuna.

Seveda je za tako dvosmerno obveščanje odbornika nujno, da je sam obveščen o vseh važnejših sklepih in načrtih samoupravnih organov v delovni organizaciji, v krajevni skupnosti, da te vabijo odbornika na vse sestanke, kjer se odloča o javnih zadevah in glede katerih mora biti seznanjena tudi skupščina; prav tako pa so tudi skupščina, njeni sveti, komisije in uprava dolžni posredovati odborniku vse informacije, dodatna pojasnila, da lahko ta točno obvešča volivce in se z njimi posvetuje glede stališč, ki naj jih zagovarja in brani.

2. Ob tej odgovornosti občanom in občinski skupščini je včasih odbornik nekoliko razdvojen, ima občutek, da je med dvema mlinškima kamnoma, med pritiskom volivcev, torej lokalnih potreb, ki so često zelo pereče in terjajo hitro reševanje, in med odločanjem o celotnem, dolgoročnem in skladnem razvoju celotnega občinskega ozemlja, njenega gospodarstva, družbenih služb, komunale itd. Zaradi kaj pogoste prakse v preteklem obdobju, da se odborniki in tudi poslanci niso odzivali na zahteve volivcev, niso prihajali mednje, niso prenašali njihovih zahtev in želja v skupščino, je prišlo zlasti ob razpravah o spremembah volilnega sistema do zahtev, naj se sedanji reprezentativni mandat spremeni v imperativnega; to pomeni, da je odbornik ali poslanec dolžan v skupščini zagovarjati samo tisto, kar mu nalože volivci; če tega ne stori, mu volivci lahko mandat kadarkoli odvzamejo, oz. ga odpokličejo.

MED LOKALNIMI IN SKUPNIMI POTREBAMI

Za naše razmere, ko se skupščina vse bolj spreminja iz oblastnega v najvišji samoupravni organ, za katerega je značilno združevanje interesov vseh dežanikov v občini, zlasti delovnih organizacij, pri reševanju skupnih potreb, za katerega je bolj značilno dogovarjanje kot pa oblastno urejanje javnih zadev, bi bila taka praksa nemogoča. Nemogoče si je zamisliti, da bi sleherni odbornik ali poslanec zagovarjal le interese svojih volivcev in pri tem docela zanemarjal skupne potrebe. Recepta za ponaslanje odbornika v razreševanju te dileme pravzaprav ni. Jasno je predvsem to, da skupščina v

Nadaljevanje na 3. str.)

O nalogah odborov

(Nadaljevanje z 2. strani)

današnjem času ne more in ne sme biti glasovalni stroj za že naprej pripravljene sklepe, da so odborniki kolektivno odgovorni za vse odločitve, ki jih pa ne odvezuje osebne odgovornosti za oblikovanje vsakega sprejetega sklepa, ki neposredno zadene interese občanov. Od stopnje poznavanja gradiva, od treznosti in samostojne presoje odbornika je odvisno, koliko bo ustvarjalno sodeloval v oblikovanju take občinske politike, ki bo skozi splošne interese v največji možni meri upoštevala v okviru realnih možnosti tudi posamične interese. Zato je tudi v 170. členu občinskega statuta zapisano, da »občinska skupščina ne more veljavno sklepati, sprejeti akte ali odločitve o zadevah, za katere je po statusu določeno poprejšnje sodelovanje občanov, delovnih in drugih organizacij, če ti niso sodelovali pri obravnavanju zadeve«, in da so »splošni akti in odločitve občinske skupščine, ki so bili sprejeti v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka, neveljavni«.

Seveda pa je ta v statusu občine uzakonjena zaščita najširših interesov občanov mnogo boljše zavarovana, če jo uresničuje odbor ali skupina odborov, ki argumentirano, trezno in objektivno, z bolj ali manj izdelanimi predlogi predložijo skupščini zahteve in želje občanov ter pritegujejo k reševanju poleg občinske skupščine tudi občane same, njihove samoupravne organizacije in društva, gospodarske organizacije itd.

DELO ODBORNIKA V KRAJEVNI SKUPNOSTI

3. Najboljši dokaz za to trditev so krajevne skupnosti, ki so se v zadnjih nekaj letih močno zakoreninile in ki so v naseljih in vaseh naše občine uredile vrsto perečih nalog. Seveda je udeležba občanov v reševanju teh nalog nujna. In če kje, potem je na tem področju aktivnost odbornika nepogrešljiva; namreč v tem, da združuje, povezuje in koordinira pripravljenost občinske skupščine s pripravljenostjo občanov samih, da rešijo konkretno nalogo, ki je za neko sosesko zelo važna. V tem primeru odbor ne nastopa samo z zahtevami nasproti skupščini, marveč je tudi mobilizator, pobudnik med volivci za uresničitev konkretne zamisli, ki bi je ne mogla rešiti občinska skupščina sama niti občani neke soseske brez pomoči občinske skupščine. To se ne nanaša samo na komunalno dejavnost, ki je običajno v soseskah najbolj pereča, marveč tudi na številne druge probleme, kot so: socialno varstvo občanov, materialna podlaga za delovanje organizacij in društev, prostori za to dejavnost, pogoji za otroško varstvo, skrb za kvalitetnejšo preskrbo, za boljše obrtne storitve, uravnavanje soseskih sporov itd. Tudi na to drugo stran potreb v soseskah bi morali biti odborniki pozorni, čeprav niso tako vidne v programih krajevnih skupnosti – in jih obravnavati zlasti v za to pristojnih skupščinskih svetih in komisijah.

4. Odbornik mora obvezno obiskovati vse zbere volivcev, ki jih sklicuje predsednik občine, svet krajevnih skupnosti ali kdo drug. Iz prakse zadnjih dveh ali štirih let vemo, da so bili ti zbori slabo obiskani, zlasti na mestnem območju, nekoliko bolj v primestnem območju. V poročilu o delu občinske skupščine v mandatskem obdobju 1967–1969 je navedeno, da se je 56 zborov volivcev udeležilo nekaj nad 3.000 občanov, 71 zborov delovnih ljudi v delovnih organizacijah pa približno 6.300 proizvajalcev. Zaskrbljujoča je zlasti majhna udeležba na mestnih terenih, ki združujejo po 2.000 in več volivcev, na zbere jih pa prihaja po 20 do 30. Dogajalo pa se je tudi, da od 3 ali 4 odborov, izvoljenih na

mestnem območju, ni prišel na zbor niti eden. V takih primerih, ki jih res ni veliko, lahko sklepamo, da je skoraj v celoti zatajila politična dejavnost terenske organizacije socialistične zveze, sklepamo pa tudi lahko na skrajno neodgovornost odborov. Ne nameravam vloge zbora volivcev fetišizirati kot najvišjo obliko neposredne demokracije, ker zlasti v mestu ni odigral tiste vloge, ki mu je namenjena. Dokler pa zbere volivcev imamo in imajo v našem političnem sistemu tolikšne kompetence, moramo biti do njihove sklepčnosti zahtevnejši. Ne smemo dovoljevati možnosti, da bi nekaj ljudi s pooblastili zbora volivcev odločalo do tako pomembnih stvari kot so npr. program in proračun občine, razvoj soseske itd. Odbornik za udeležbo ali neudeležbo neposredno ni odgovoren, posredno pa; če bi bila vsa poročila o delu skupščine med dvema zboroma volivcev, o načrtu in proračunu skrbno in tehtno pripravljena, s posebnim poudarkom na vprašanih, ki volivce nekega območja najbolj živo zanimajo, če bi odbor pravilno informiral zbor o usodi preteklih in perspektivnih sklepov, bi porasla ne samo udeležba, ampak bi bila tudi razprava konstruktivnejša. Drugi razlog, zakaj zbori volivcev usihajo, je tudi v tem, da organizacijsko niso utrjeni, da nimajo stalnega predsedstva, nimajo nikogar, ki bi med dvema zboroma volivcev skrbel za stik z občinsko skupščino, z odbornikom ali poslancem, ki bi skrbel za izvajanje sklepov, da bi dobili volivci pravilne odgovore na zastavljena vprašanja itd. Res pa je tudi, da so se zbori volivcev – takšni, kakršni so nastali v obdobju revolucionarnega etatizma – že precej izživel in bi jih kazalo spremeniti v zbere občanov, ki bi bili tesno povezani in vključeni v krajevne skupnosti.

ODBORNIK IN ZBOR VOLIVCEV

Ce je stanje tako, da odbor samo na zboru volivcev, ki ga obišče le nekaj deset volivcev, ne dobi zadostne opore in spodbude za delo, se lahko osloni na socialistično zvezo, ki ga je konec koncev postavila za kandidata in kateri je tudi odgovoren za opravljanje odborovskih dolžnosti; če je socialistična zveza v preteklosti nekoliko zanemarjala stike z odborom, je poslej kot no-

silka celotnih volitev neposredno odgovorna, kako odboriki opravljajo svoje dolžnosti v skupščini in volilni enoti. Sicer pa pri tem ne mislim le na kritiko dela, na možnost odpoklica, kadar neki odborik malomarno opravlja svoje dolžnosti, marveč predvsem na vzpodbujanje, na pomoč pri reševanju bolj zapletenih zadev, da se bo odborik pri svojem delu kar najbolje znašel. Če pa tudi krajevna organizacija socialistične zveze, zlasti če je forumsko postavljena, če je dejaven v tej organizaciji le ožji krog ljudi – in v posameznih primerih je tako – ne nudi odboriku dovolj spodbud, potem lahko išče odborik tudi drugačne stike z volivci, zlasti z mladimi, v najrazličnejših združenjih in dejavnostih v delovni organizaciji in na terenu. Stiki z volivci pa so tista živa zveza, ki edina opravičuje odborovski mandat.

NUJNO JE POTREBNO RAZBREMENITI ODBORNIKA

Odbornik je relativno zelo obremenjen. Če citiram podatke za preteklo dveletno mandatno dobo, je moral odborik preštudirati za eno sejo (ki je trajala poprečno tri ure) po 79 strani gradiva ali skupno 2000 strani; če upoštevamo, da je domala vsako poleg odborovske funkcije opravljal še po eno ali dve, nekateri pa celo

po tri ali štiri funkcije v skupščinskih svetih in komisijah, ki so se sestajale dokaj pogosto, če upoštevamo njihovo dejavnost na zborih volivcev, v krajevnih skupnostih itd., če upoštevamo poleg redne zaposlitve še njihovo udeležbo v samoupravnih organih podjetja, je slika dokaj jasna. Odborniška funkcija, če jo opravljajo z vso potrebno zavzetostjo, polno angažira človeka. Zato bi bilo nujno, da odborovske kolikor se da, razbremenimo vseh drugih dolžnosti, ki so jih bodisi že sprejeli ali pa bi jih še morali sprejeti. V naših terenskih organizacijah srečujemo pre pogosto prakso, da odborovske po izvolitvi v skupščino zasujejo s kopico funkcij, ga pritegujejo v razne komisije, češ da je najbolj obveščeni ali pa naj bi to delo prispevalo h kar najbolj obveščeni. S tako prakso moramo prekiniti, ker bo sicer odborik malo koristil zahtevnemu delu v skupščini kot tudi pričakovanjem volivcev.

5. Zainteresiranost odbornika za pripravljane, oblikovanje in sprejemanje skupščinskih aktov je v premem sorazmerju z možnostjo, da avtonomno odloča o javnih zadevah, v premem sorazmerju z zavestjo, da v resnici izbira med različnimi možnostmi, da je njegov prispevek v pripravljanju in končnem izoblikovanju

vsakega skupščinskega akta potreben in dragocen. Ze delni podatki s tega področja, ki so navedeni v gradivu za občine Crnomelj, Mursko Soboto, Ajdovščino, Vič-Rudnik in Novo mesto pa povedo, da občinske skupščine danes, žal, še pretežno sprejemajo akte, ki jih nalagajo zakoni republike in federacije, da so na drugem mestu akti, sprejeti na podlagi teh zakonov, in da je delež avtonomnih odločitev najmanjši. Na to dejstvo bi rad samo opozoril odborovske, ki bodo prvikrat v skupščinskih klofeh. Če pa je samoupravni prostor občinskih skupščin danes še vedno ozek, pa vendar omogoča – zlasti, če se bo to stanje v bodočnosti spremenilo, za kar si prizadevajo vse občinske skupščine v Sloveniji in drugih republikah – da bodo odborovske vsak po svojih močeh in predvsem na področjih, ki so jim blizu, lahko ustvarjalno sodelovali v razpravah in sklepanjih. To trditev opram tudi na orientacijski program naše skupščine za leto 1969.

Ze na začetku nove mandatne dobe bi rad opozoril na to, da je redno obiskovanje sej skupščine, svetov in komisij, izredno pomembno za dobro delo naše skupščine. Ne gre le za to, da neupravičeno izostajanje ovira zakonito poslovanje skupščine, marveč predvsem siromaši kvaliteto, kvalificirano in avtorativno razpravo in sklepanje. To velja še posebej za zbor delovnih skupnosti, ki je v pretekli mandatni dobi živel nekoliko v senci občinskega zbora, se ni osamosvojil kot samostojno skupščinsko telo po načelu dvodomnosti – delno tudi zaradi ustavno, pravno in družbeno manj opredeljenega položaja tega zbora, njegovih premajhnih pristojnosti do uravnavanja gospodarskega življenja in družbenih služb, ker se je moral večinoma omejevati na priporočila in dogovarjanja. Razen tega odborovske zbori delovnih skupnosti niso dobili dovolj opore pri samoupravnih organih v delovnih organizacijah niti v sugestijah za obravnavo problematike gospodarskih organizacij na sejah skupščine niti v seznanjanju odborovske s celotno problematiko podjetij in ustanov.

Tako je v praksi pretekla mandatna doba ta zbor nastopal bolj kot del občinskega zbora v relativno številčno slabši zasedbi in dejanski udeležbi v normativnem delu naše skupščine.

Posnetek je sicer že nekoliko star, toda za kroniko dogodkov še vedno aktualen in kaže moščanske šolarje ob prihodu na proslavo v Velenju

Zaključek in rezultati letošnje revije gledaliških skupin v naši občini daje obilico gradiva, ki nas sili k premišljanju in nam istočasno zbuja prijetne, pa tudi grenke občutke. Zaključni predstavi dveh najboljših skupin v maju sta bili prav taki kot začetne predstave, ki so kljub snegu in slabim potem privabile polne dvorane občinstva. Zanos in tudi kvaliteta prvih in zadnjih predstav v letošnji sezoni sta bila odraz čistega amaterizma in vsega, kar iz njega izhaja.

Amaterizem gledaliških skupin je kazal različne obraze od istih ali malo drugače pobarvanih in predelanih kulis kot lani, prek iztrošene žarnice, ki je eksplodirala med predstavo, do vodje občinske komisije za gledališko dejavnost, kjer se je pojavil hkrati mentor, svetovalec in masker, in do vseh članov skupin, tudi tistih, ki pri predstavah niso igrali na odru, pa so jim tudi za sceno dajalo neopazno, pa vendar povsod

opazni nadih amaterizma. Amaterizem se je kazal tudi v stari resnici, da tisti z najslabšimi pogoji zaradi svoje polne notranjosti in požrtvovalnosti, ki sta ga napolnili na to pot, dosegajo najboljše uspehe. To odrekanje in požrtvovalnost sta se materializirala tudi v popravljeni strehi gasilskega doma, električni napeljavi in drugih popravilih. Tudi ta dela gledališke skupine so bila opravljena amatersko in predvsem zato, da bi lahko člani v tem domu še naprej vadili za svoje nastope.

Slej ko prej se pokaže sicer naravna, pa vendar grenke občutke vzbujajoča značilnost amaterizma: osip predvsem mladih talentiranih igralcev, ki jih počasi pritegujejo druge sredine, katerih skupni imenovalec je realnejši kot ljubiteljstvo do odrskih desk in zanosnega zvoka igrane besede, ki pada na »suho njivo« ljudi, ki so kljub možnostim sodobnega prevoza že v neposredni bližini Ljubljane še ved-

no odmaknjeni od dotacij, blišča luči, zametnih stolov in zahtevnejših dramatskih tekstov. Sola, študij poklicne in družinske dolžnosti vsako leto odtrgajo po nekaj teh mladih ljudi. Pa vendar jedro, ki ostaja, že leta in leta vedno znova uspeva pritegniti mlade ljudi ter tako ohranja tradicije našega velikega igralstva, ki je izšlo iz podeželskih odrov in šolskih igralnih skupin.

Vztrajanje ob nespremenjenih materialnih sredstvih, ki »dotekajo« iz proračuna in z njimi gledališniki lahko pokrijejo najnujnejše postavke svojega delovanja, je eden zadnjih (samo ne vemo, kakšnih) predznakov amaterizma. Zahteve časa pri nas so ostrejše, procesi hitrejši, kot so bili nekdanj in vprašanje je, ali ne bi nekoliko več denarja in s tem v zvezi lažji pogoji marsikoga zadržali še leto in dve; ali ne bi to leto dokončno postavilo nekoga, ki se sedaj posavlja, na pot, kjer bi dosegel

svojo potrditev amaterizma!

Verjetno so tudi v drugih občinah proračunske vsote za to področje kulturne zelo šibke; vendar to ne more biti vzrok za navidezno zadovoljiv zaključek. Dejstvo, da iz leta v leto ugotavljamo rast kvalitete posebno nekaterih gledaliških skupin, je že zadostno znamenje, ki bi mu kazalo tudi materialno posvetiti več pozornosti.

V. revija gledaliških skupin občine Moste-Polje

Letošnja peta revija gledaliških skupin naše občine je bila v času od 2. marca do 11. maja. Nastopile so naslednje skupine:

KUD Senožeti, KUD Prežganje, KUD Slape, DPD Zalog, KUD Javor, KUD Dolsko in dramska skupina gimnazija Moste.

Otvoritvena predstava je bila 2. marca v Dolskem. Nastopila je igralska skupina iz Senožeti z delom Otta Fischerja Prosti dan. Navedeno delo sodi v modernejši repertoar, je sodobno, aktualno, zahteva pa tudi ustrezno mizanscensko rešitev, režijski koncept in čim preprostejšo interpretacijo nastopajočih.

Treba je priznati, da nas je skupina iz Senožeti prijetno presenetila z odlično odigrano predstavo. To je izredno homogena ekipa, ki ima srečo, da so v njej zastopane vse generacije in bodo v sedanjem sestavu lahko dosegli še lepše uspehe.

Režija je bila v rokah Cilke Pavšičeve. Sceno je realizirala simultano s štirimi prizorišči. Karakterji so bili pravilno zastavljeni in ni bilo opaziti napačne ali slabe igralske realizacije. Prizori v raznih prizoriščih so se vrstili hitro in v odgovarjajočem tempu. Tudi v jezikovnem pogledu ni bilo opaziti večjih nepravilnosti. Zdi se mi, da je bila režija povsem uspešna.

Glavno vlogo matere je igrala Mari Gradiškova. Odigrala jo je izredno lepo, doživeto, toplo preprosto in povsem prepričevalno. Ustvarila je prelepo podobo trpeče matere, ki zaradi plastičnih potez in čustvenih nians, ki jih je igralka vkomponirala v ta lik, ostane gledalcu v trajnem spominu. Menim, da je bila to najlepša igralska stvaritev na letošnji reviji.

Očeta je zelo plastično izoblikoval Jože Uštar. Ta lik je precej kompliciran, vendar ga je Uštar, kot soliden in uporaben karakterni igralec znal realizirati.

Lepo in prepričevalno figuro je ostvarila Ivka Kračan. Bila je zadržana, nervozna do matere, znala pa je najti tudi primerne toplejše tone.

Krčmarja Christiana je lepo odigral Janez Seliskar, prav tako Larsa Zdravko Dragar. Odlično je odigrala malo vlogo plavalaske Dani Gradiškova.

Jože Peterka in Nollmalova sta bila zelo interesantna par, Meto pa je simpatično odigrala Joži Dragarjeva, prav tako Minno Tilič Cerarjeva. Oskrbnika je povsem ustrezno odigral Tone Vesel, Verinega prijatelja pa Cveto Nollmal.

To predstavo si je ogledala tudi komisija za republiško tekmovalno

Naslovno vlogo je igrala Zofka Omahnova. Kljub temu, da je zelo dobra igralka, ji ni uspelo prikazati ustreznega lika vdove Rošlinke, ker niti po fizisu niti po temperamentu ne odgovarja za to vlogo. Če drugo leto lahko ugotovimo, da ni bila pravilno zasledena. Kljub navedenemu je nekatere prizore odigrala zelo dobro.

Manica je bila Tinka Gale, ki je od lanskega leta precej napredovala, vendar sodim, da vlogi Manice ni povsem odgovarjala in tudi ona ni bila pravilno zasledena. Kot vidimo, bo treba zasledbenemu problemu v bodoče posvetiti več pozornosti.

Tončko je zelo dobro odigrala Anica Jug, postavnega Rožmanovega Janeza pa Anton Mohar. Od moških karakternih vlog je bila najboljša rešena vloga Balantača, ki ga je igral Jože Gale.

Manjše karakterne vloge so povsem korektno odigrali Ivan Jug, Milan Zgajnar, Tone Gale in Janez Rome. Omeniti moram še Tinčeta, ki ga je prikupno in mladostno odigral Jože Omahen.

Simpatična skupina iz Prežganja se je z navedeno igro predstavila tudi občinstvu v Javoru.

Kot tretja skupina so nastopili mladi igralci iz Slap, v Zadvoru. Prikazali so nam komedijo Vlada Novaka Dobrodošla, miss Agata.

Delo je zelo domiselno zrežiral Jože Vidmar. Prizori so se lepo in v pravem ritmu vrstili pred našimi očmi in tudi tempo, ki z razpletom dejanja narašča, je bil odgovarjajoč.

Mladi igralci so nam prikazali solidno predstavo, polno mladostnega šarma in so prav gotovo presenečenje letošnje revije.

Vloga Koka, upravnika gostinskih obratov, je uspešno odigral Jože Vidmar. Bil je lahkoten, zvit, računarski itd.

Najboljša kreacija tega večera je bila Marica, gospodinjica pomočnica, ki jo je igrala Vida Ježek. Ta vloga je bila do potanko-

Mladi izvajalci pod vodstvom režiserja Albina Torniča so bili izredno toplo sprejeti s strani hvaležnega občinstva, ki je prvič prisostvovalo lutkovni predstavi. Navedeni igranci so predvajali osemkrat.

23. marca je igralska skupina iz Javora gostovala v Senožetih s kriminalko Agathe Christie Deset zamorčkov. To je izredno napeta zgodba, polna skrivnostnih umorov v družbi, ki živi na sa-

Gledališka skupina iz Zaloga je na reviji nastopila s komedijo Johanna Bogaya Sopraga

motnem otoku. Drug za drugim izginjajo člani te družbe in šele na koncu, ko ostanejo samo še trije, se razvzolja uganka, kdo je morilec. Za to delo so potrebni odlični igralci, kajti znati morajo ustvariti atmosfero, ko se napetosti stopnjujejo. To je naloga za profesionalno gledališče.

Za mlade igralce iz Javora, ki so večinoma začetniki (starejši igralci niso sodelovali), je bila to pretežka naloga. Režiser Andrej Berčič, ki je znan kot spreten, invenciozen, rutiniran gledališki delavec, je storil vse, kar se je dalo storiti, vendar delo ni doživelo ustrezne odrske realizacije. Poseben problem je tudi govor, salonska konverzacija itd.

Se najboljše kreacije je ustvarila Lojzka Moharjeva kot Emilie Brent. Izstopala sta še: Stanko Trampuž kot Philippe Lombard in Stefan Jančar kot Tony Martone. Sodelovali so še: Metka Jerre, Ivanka Širčelj, Toni Jančar, Branko Jančar, Martin Novak in Franc Jančar.

Razveseljivo, je, da se je vključilo v skupino veliko mladih igralcev, ki bodo skupno z izkušenimi igralci lahko dosegli še lepe uspehe.

Naslednja revijska predstava so bili Jezusovi apostoli, ki jih je uprizorila gledališka skupina Dolsko v Zalogu.

Delo Leonharda Franka nam prikazuje skupino otrok v mestu Wurtzburgu v Nemčiji, ki so sklenili uvesti socialni red in pravičnost. Bogatašem rekvirirajo razne predmete in živež ter jih dajejo revežem.

Ržiserka Joža Cerar si je zadala izredno težko nalogo, ko se je odločila za delo z otroki. To zahteva ogromno naporov, potrpljenja, vendar moram ugotoviti, da ga je opravila nadvse uspešno. Otroci so igrali zelo prepričevalno in jih je občinstvo spremljalo povsod z največjim zanimanjem.

Posebej bi omenil Vojka Cetrčiča, ki je igral Petra, poglavarja. Prav dobri so bili še: Vikica Hidel kot Andrej, Irena Lautar kot Matej, Majda Kralj kot Juda in Klemen Zupančič kot Tadej. Sodnika Lienana je umirjeno in

korektno odigral Sašo Novak. Uspešno so se sodelovali: Nace Likovič, Janez Klandar, Stojan Klandar, Tinka Klandar, Vesna Cerar, Marjan Likovič, Danči Uštar, Brane Petek, Janez Kovič, Franci Kokalj in Franci Mohar. DPD Svoboda Zalog je 20. aprila uprizorila Mikelnov satirični kabaret 2 x 2 = 5 v Dolskem, kjer so mlade izvajalce izredno toplo sprejeli.

Inscenator in režiser je bil Albin Tornič. Mladi režiser je pokazal mnogo smisla za humor in satiro ter je pripravil učinkovito predstavo. Zelo invenciozno je zrežiral nekatere skupinske prizore, odlično pa so bile odigrane tudi posamezne epizode. Tu bi na prvem mestu omenil Doro

trikrat gostitelji revijskih predstav. Za dobro organizacijo smo dolžni zahvalo tudi njihovemu predsedniku Francu Gradu.

Ob isti priložnosti je nastopila skupina iz Slap z Ogrinčevo enodejanko Kje je meja.

Starega očeta Križa je prepričevalno odigral Jože Vidmar, ki je delo tudi zrežiral in mu dal ustrezno obliko. Mladega mejaša Kraža je zelo dobro odigral Janez Petrič. Križevo ženo je prav dobro predstavila Joži Krušičeva. Hči Polona je bila Slavi Krušičeva. Natakarku Zverigi je dal pravo podobo Rone Dolinar.

Zadnja revijsko predstavo smo imeli v Dolskem 11. maja. DPD Svoboda Zalog je uprizorila komedijo Johanna von Bokaya Sopraga. To je izredno duhovita, salonska komedija, prisostvoujemo ljubezenskemu trikotniku, nezvestobi in doživimo vrsto nenadnih preobratov.

Skupini iz Zaloga je uspelo doseči lahkoten, salonski, konverzacijski jezik in lahko tekoč dialog. Karakterji so bili pravilno zastavljeni, vendar ne vsi do konca izpeljani. Z nekaj dodatnimi vajami bi bila to lahko odlična predstava. Scena je bila lepa in funkcionalna.

Zdi se mi, da je bila najboljše izdelana vloga Dr. Walterja, ki ga je igral Ivan Lukančič. To je bila lepa, zadržana, umirjena kreacija, ki se mi zdi edino pravilna. Nato bi omenil Jolanda Komac, ki je igrala Ano. Odigrala je vlogo izredno kultivirano, na zunaj zadržano, a na znotraj polno, le da je imela nekaj momentov (verjetno zaradi pomanjkanja časa) še neizdelanih. Aninega moža Petra je igral Aleksander Skuk. To je soliden igralec, ki pa je bil na začetku nekoliko nesiguren, nekatere stvari še niso bile izdelane. Kasneje je postal izrazitejši in proti koncu odličen. Heleno, rafinirano, preračunano koketo, je igrala Vilma Sluga. Ta igralka je zelo uporabna in ima vse pogoje za vlogo, ki jo igra. Mestoma je bila odlična, nekatera mesta pa so bila zgolj nakazana. Sodelovale so še: Tilija Sluga, Jelka Znidaršič in Dragica Horvat.

Ko zaključujemo V. revijo gledaliških skupin naše občine, lahko ugotovimo, da dobiva pri nas gledališka dejavnost vse večji razmah. Revija postaja tradicionalna, opaziti je spremembo v kvantiteti kot tudi v kvaliteti. Nekateri skupine dosegajo povprečno osem ponovitev posameznih predstav. Razveseljiv pa je predvsem napredek v kvaliteti skoro v vseh skupinah; še posebej sta napredovali odlični skupini v Senožetih in Zalogu.

Skoda je, da nam v dani situaciji grozi stagnacija, kajti vsa

društva so v finančnih težavah, ker je znano, da je v naši občini za kulturno prosvetno dejavnost polovico manj sredstev kot v ostalih ljubljanskih občinah, čeprav je navedena dejavnost v naši občini nadpovprečno razvita.

Ob koncu naj izrečem zahvalo občinski skupščini in predsedniku Poldetu Mačku za zanimanje med revijo. Zahvaljujem se tudi vsem režiserjem in organizatorjem, ki so skrbeli za nemoten potek revije.

Marjan Benedičič

Gledališka skupina iz Senožeti se je na reviji predstavila s Fischerjevo dramo Prosti dan

nje in jo izredno ugodno ocenila, kar naj bo senožetški skupini moralna vspodbuda za bodoče delo.

Druga je nastopila na letošnji reviji gledališka skupina Prežganje z Vdovo Rošlinko Cvetka Golarja. To je znana komedija, ki so jo že veliko igrali na naših odrih.

Reči moram, da so imeli letos na Prežganju srečnejšo roko, ko so izbrali repertoar. To je za njihovo skupino primerno delo in so ga tudi uspešno uprizorili.

Vdovo Rošlinko je režiral Stanislav Zontar. Uspelo mu je, da je bila predstava dovolj razgibana, lepo tekoča in so ji gledalci sledili z zanimanjem.

sti izdelana in je vidno izstopala. Prav dobro je odigrala vlogo upravnikove žene Elze Joži Krušičeva, prav tako oba njena otroka, ki sta jih igrala Slavka Krušič in Tine Povalec. Naslovno vlogo Agate je karakterno odigrala Danica Mehle, temperamentnega in zvitega Bineta pa odlično Janez Petrič. Karakterni vlogi Mohorja in Urbana sta zanimivo in uspešno odigrala Franc Svetek in Vinko Ježek. Uspešno so se sodelovali: Marija Svetek, Rone Dolinar in Milan Cerar.

16. marca je uprizorilo DPD Zalog v Senožetih lutkovni igranci Kljukčev rojstni dan in Carobna skrinjica.

Spesmijo v življenje Pomlad kliče k delu tudi na Jančah

Revija otroških in mladinskih pevskih zborov osnovnih šol je v naši občini postala že tradicionalna. Letos so se mladi pevci srečali na tej lepi prireditvi 24. aprila in se s svojim nastopom vključili v vrsto kulturnih prireditev v počastitev občinskega praznika.

Zborovodjem in pevcem se moramo zahvaliti, da je bila revija na dostojni kvalitetni ravni, njihova celoletna prizadevnost in trdo delo nista bila zaman. Ugotavljali smo lahko celo kvaliteto rast naših šolskih pevcev, posebno otroških, kar je najbolj razveseljivo. Otroški zbori pomenijo prvo stopnico na poti do vrhunskega mladinskega pevskega petja in po zaslugi sposobnih pevovodij je videti, da je ta stopnica trdna in pravilno postavljena. Izbor in izvedba pesmi otroških zborov nam to dokazujeta. Otroci že v zgodnjih otroških letih spoznava- jo pesmi različnih stilov, in in se naučijo pravilne interpretacije različnih pesmi. Tudi mladinski zbori nas niso razočarali. Nasprotno, pokazali so vse tisto, kar smo od njih pričakovali, saj jih že nekaj let poznamo, in še več. Za nastop na reviji se je prijavilo 14 zborov; nekatere med njimi je sestavljalo prav veliko število pevcev. Tako se je v enem samem popoldnevu zvrstilo na odru lepo urejene telovadnice v osnovni šoli Jožeta Moškriča v Jaršah kar 830 pevcev. Prireditelj je bila zato mogoče malo predolga in utrujajoča za poslušalce in izvajalce, vendar je kvaliteta petja omilila in izravnala ta tehnični spodrs- ljalj. Poudariti velja tudi dej- stvo, da so nekatere šole pri- pravile za nastop tudi po tri zборе (Polje, Kette-Murn) z

ljudi. Ob takih priložnostih se v nas vedno znova poraja želja, da bi tudi v naši občini prišli do ustrezne dvorane, ki bi bila primernejša za tako velike nastope in druge kul- turne prireditve, kot so šolske telovadnice in avle.

Zbori, ki so nastopali na le- tošnji reviji:

1. Otroški zbor osn. šole Jože Moškrič — zborovodja Jernej Habjanič;
2. Mladinski zbor os. šole Jože Moškrič — zborovodja Jernej Habjanič;
3. Otroški zbor os. šole Vide Pregarc — zborovodja Marija Potočnik;
4. Mladinski zbor os. šole Vide Pregarc — zborovodja Vera Gruden;
5. Mladinski zbor os. šole Zalag — zborovodja Mavricij Slatnar;
6. Otroški zbor osn. šole Polje — zborovodja Marta Gogala;
7. Mlajši mladinski zbor os. šole Polje — zborovodja Ljuba Novak;
8. Mladinski zbor os. šole Polje — zborovodja Janez Žnidar;
9. Otroški zbor os. šole Sostro — zborovodja Majda Petrič;
10. Mladinski zbor os. šole Sostro — zborovodja Majda Petrič;
11. Otroški zbor osn. šole Kette-Murn — zborovodja Marija Urbančič;
12. Mlajši mlad. zbor osn. šole Kette-Murn — zboro- vodja Vera Šilar;
13. Mladinski zbor osn. šole Kette-Murn — zborovodja Marija Urbančič;
14. Otroški zbor osn. šole Križevska vas — zborovodja Stefanija Porenta.

Nada Jurjec

Tudi letošnjega pohoda po poteh partizanske Ljubljane so se udeležili kurirji in vezisti NOV

Končno je tudi na Jančah, naj- višjem kraju v naši občini, zavla- dala prava pomlad. Dolga in mrzla zima je okovala zemljo v led in vse je kazalo, da se ne bo kmalu odtajala. Pomlad je s precejšnjo zamudo pregnala zi-

ne bo treba več jeziti na jame in blato na cesti, saj cesto Besnica- Janče na debelo posipljejo s pe- skom. Prav je, da se izboljšajo življenjski pogoji ljudem na Jan- čah, saj so med vojno veliko pretrpeli in pomagali partizanom.

Pri osnovni šoli na Jančah imajo lepo urejeno otroško igrišče, ki nudi otrokom obilo razvedrila in zabave

mo. Zato pa je bilo treba pošte- no zavihati rokave, saj je klicalo spočitno polje in gozd. Pomladi so čakala tudi druga dela. Tako va- ščani Gabrja nadomeščajo dotra- jane cevi vodovoda z novimi. Na Tujem grmu in Dolgem brdu pa gradijo nov vodovod. Mar- sikatera gospodinja bo z vese- ljem zapela: »Ne bom je nosila na glavci vode!«

Bela cesta se bo vila tudi k nam. Turistom in domačinom se

Tudi šolska mladina je imela v maju dovo j skrbi z organiziran em proslavo ob sprejemu Kurirčkove pošte, ki jo je sprejela na Tujem grmu pri spomeniku, kjer je II.

XIII. pohod kurirjev in vezistov NOV

Kakor vsako leto, so se tu- di letos 11. maja v počastitev praznika mesta Ljubljana ude- ležili preživeli partizanski ku- rirji in vezisti skupno z Ljub- ljansko brigado, Tomšičevo brigado in VOS XIII. pohoda Po poteh partizanske Ljubljane. Letos, ko proslavljamo 24- letnico osvoboditve Ljublja- ne, se je pohoda poleg bivših borcev udeležilo tudi preko 30 tisoč mladine. Hodili so po isti poti, kjer so partizanske brigade izvršile poslednji ju- riš na okupirano Ljubljano. Bodeča žica in bunkerji okoli Ljubljane so bili uničeni, ostali so le spominski kam- ni, ki ob tradicionalnem po- hodu vsako leto znova oživijo.

Kurirji vezisti in borci dru- gih enot, ki so prišli z Do- lenjske, Gorenjske, Štajerske in Primorske, so se že v zgod- njih jutranjih urah zbirali pred poslopjem skupščine SRS, kjer je igrala godba JNA borbene partizanske pe- mi. Ko so predstavniki enot položili venec pred grobnico narodnih herojev, so formirane brigade krenile z godbo, ešalonom armije in prapori ZB na Trg revolucije, kjer so jih prebivalci Ljubljane nav- dušeno pozdravili.

Na trgu revolucije je parti- zanske enote pozdravil pod- predsednik mestne skupščine Sergerj Vošnjak, nato pa je v spremstvu predsednika orga- nizacijskega odbora Franca Stadlerja in drugih organiza- torjev podelil spominske pla- kete, ki so jih prevzeli bojni komandanti enot.

Po končani slavnosti so partizanske enote s Trga re- volucije krenile v Dom JNA, kjer so bili prisrčno sprejete in pogoščene. Borci iz vseh krajev Slovenije so po 24 le- tih obujali spomine na težke toda slavne dni narodnoosvo- bodilnega boja.

Maks Burgar

grupa PO 21. — 22. maja 1942 od- ločno premagala nemške fašiste. Za Dan mladosti so zakurili tudi kres kot so ga pred 1. ma- jem. Kadar pa le utegnemo, sko- čijo na gugalnico. Pred dvemi leti so jo pionirji prejeli od občins- ke ZPM Ljubljana Moste-Polje. Solskim in predšolskim otrokom je za pravo razvedrilo v pomla- di. Zima pa je za janške učence težja. Premraženi in mokri se ne morejo v razredih ogreti, ker slabe peči ne dajejo dovolj to- plote za velike učilnice. Kadar pa ostra burja zatuli okoli oglov, v janški šoli zares ni prijetno. Letošnjo zimo smo to še posebej občutili. Solska stavba je na sle- menu, kjer gospodarji veter. Voda je bila pa kar dva meseca za- mrznjena v šolskih straniščih. Zato je v šoli nujno potrebno centralno ogrevanje. Od 6 mili- jonov SD smo sami zbrali polo- vico; vaščani bodo pomagali z delom in materialom, del sredstev je prispela KS Besnica, ostalo pa gospodarske organizacije. Po- kroviteljica PO šole tovarna Izo- lirka se je odrezala z enim mili- jonom SD, podjetje Petrol pa s 300.000 SD. Pomoč sta obljubili tudi papirnica Vevče in Arbo. 3 milijone SD pa pričakujemo od občinskih skladov. Dela nam torej na Jančah ne bo zmanjkalo.

S. M.

Občinsko tekmovanje za Moškričevo značko

V četrtek 8. maja so tek- movali pionirji vseh petih centralnih osnovnih šol občine Moste-Polje v zna- nju iz slovenske književ- nosti in zgodovine NOV za Moškričevo značko. Or- ganizator tega tekmovanja je bila osnovna šola Ljub- ljana-Polje. Prireditelj je bila v počastitev dneva zmage, svojo obveznost pa so izpolnili pionirji vseh 5 šol v okviru delovnega programa občinske zveze mladine — komisije za de- lo s pionirji.

Tekmovalo je 120 pionir-jev, zmagovalcev iz pred- hodnih šolskih tekmovanj. Strokovna komisija je bila sestavljena iz vrst strokov- najakov vseh petih šol, po- slušalci pa so bili iz vrst pionirjev in iz vrst pro- svetnih delavcev, ki dela- jo s pionirji. Vprašanja so bila iz prebranih del knji- ževnikov Franceta Bevka, Toneta Seliškarja in Ma- teja Bora in iz lokalne zgodovine NOV bivših ob- čin Polje in Moste.

Pionirji so bili dobro pripravljeni, saj je bilo

težko dobiti zmagovalce. Komisija je morala naj- večkrat odločati z dodat- nimi vprašanji. Rezultati so bili prav dobri. Pionir- ji so po končanem tekmo- vanju ponosno ponesli med svoje tovariše zlate, srebr- ne in bronaste plakete re- volucionarja in narodnega heroja Jožeta Moškriča s priznanji in knjižnimi na- gradami. Pa tudi tolažilne nagrade — kemični svinč- niki — so jih bodrili k na- daljnjemu delu.

V študij je bilo vložena- ga mnogo truda in časa, vendar je prav, da mla- dina pozna revolucionarno pot in boj svojega kraja, v katerem dela in živi. V bodoče bo morala občins- ka zveza prijateljev mla- dine poskrbeti za pravo- časen razpis knjižnih del in strokovne literature, potrebne za študij, komisi- jo pa sestaviti tudi iz vrst strokovnjakov drugih šol, ki ne poznajo tekmovalcev. S tem bi se izognili poma- njkljivosti, ki je zavirala tekmovanje.

Miroslava Mehak

Občinskega tekmovanja za Moškričevo značko, katerega organi- zator je bila osnovna šola Polje, so se udeležili pionirji z vseh petih centralnih osnovnih šol občine Moste-Polje

Odmev z moščanske gimnazije

Andrej Žugel (1952) je predsednik aktiva ZMS na moščanski gimnaziji. Ker se zadnje čase pojavlja med dijaki na šoli in javnostjo več dilem o prostih sobotah, pa problemov o novem načinu dela in o delu mladinske organizacije, smo Andreja Žugla povabili, naj nam odgovori na nekatera aktualna vprašanja mladih moščanskih dijakov.

1. Slišati je, da bodo tudi na moščanski gimnaziji v prihodnjem šolskem letu pričeli s 5-dnevnim delovnim tednom. Kaj veš o tem?

— Da, res smo se že pogovarjali o tem; o prehodu na proste sobote razmišljajo tudi na nekaterih drugih šolah v Ljubljani. Pripravljen je že tudi načrt o delu v 5-dnevnem delovnem tednu, vendar trenutno še ne vemo, ali ga bomo uvedli ali ne. Zadnjo besedo o tem bodo imeli starši moščanskih dijakov, ki bodo lahko v anketi (šola jo že pripravila) povedali svoje mnenje.

2. Kaj ti meniš o tem?

— Sam se s 5-dnevnim delovnim tednom ne strinjam. Vzrok za tako moje mnenje je več. Eden od njih je tudi ta, da bom prihodnje leto dijak četrtega razreda in je vsekakor neprijetno prav zadnje leto preiti na nov način dela, ki ga je enajst let zahteval stari 6-dnevni delovni teden. So pa še drugi vzroki! Menim, da šola nima pogojev za novi način dela. Pouk in mature bi se zavlekle daleč v mesec junij, torej v vroče poletne dni, razredov pa ni mogoče zračiti, ker dijake in profesorje preveč moti hrup s ceste. Po površni oceni sodim, da se mnenje večine dijakov

za samokritičnost in objektivnost. Bistvo javnega ocenjevanja je v tem, da bi dijak in vsi člani razrednega kolektiva zvedeli za njegovo oceno, oziroma tudi sami ocenili njegovo znanje. Vendar pa bi se dijak v veliki meri zadovoljil tudi s tem, da bi profesor povedal oceno, ki jo je dijak dobil, in s tem, da bi to oceno utemeljil, če razred z njo ne bi soglašal.

6. Kako je z gimnazijskim učnim načrtom?

— Mnenje dijakov (ki smo ga mnogokrat slišali na plenarnih konferencah, na katerih sodelujejo dijaki in profesorji) kakor tudi moje mnenje je, da je učni načrt prenatrpan. Neredko se zgodi, da imajo dijaki sedem ali osem ur pouka in razumljivo je, da po 6, 7 ali celo 8 urah ne morejo več tako aktivno sodelovati, kot bi bilo potrebno. Učni načrt zajema snov bolj v širino, primanjkuje pa poglobljenosti. Menim tudi, da je pouka slovenskega jezika premalo in da mu učni načrt posveča premalo pozornosti. Vsak dijak, ki uspešno opravi gimnazijo, bi moral temeljito poznati materin jezik. Na žalost pa moramo ugotoviti, da temu ni tako, in to ne po krivdi dijakov ali profesorjev, saj se kar največ trudijo vsi.

7. Kaj na šoli še manjka in česa je preveč?

— Na to je težko odgovoriti. Šola je stara in je že to vzrok mnogim pomanjkljivostim. Tako na primer v razredih nimamo umivalnikov, telovadnica je precej majhna itn. Še največja pomanjkljivost šole je njena lega ob tako prometni cesti, kot je Zaloška, saj hrup s ceste zelo moti pri delu. Sicer pa je šola dovolj sodobno opremljena. Imamo odlično opremljene kabinete za pouk kemije, fizike, biologije in za tehnični pouk.

Na vprašanje, česa je v šoli preveč, pa moram dati nekoliko nenavaden, vendar resničen odgovor. Na šoli je preveč — dijakov. Šola je namreč majhna, razredov je malo in še ti so zelo majhni, tako da se pogosto zgodi, da je v enem oddelku tudi po 36 dijakov — to pa ne vpliva posebno ugodno na intenzivno delo v razredu.

8. Koliko odstotkov dijakov je uspešno končalo tretjo konferenčno obdobje in kakšen rezultat pričakuješ ob koncu šolskega leta?

— Tretje konferenčno obdobje je brez graje zaključilo 59,57% dijakov (321 od 538 dijakov). Nedvomno se bo ta odstotek do konca šolskega leta povečal, vendar za sedaj še ne bi mogel reči, za koliko.

9. Opaziti je neko zaprtost med razredi in celo v razredih samih. Kaj je vzrok temu?

— Vzrok je nedvomno v tem, da mladi na šoli in v Mostah nasploh nimamo nekega mesta, kjer bi se lahko zbirali. Dijaki se ob svojem prostem času vedno gibljejo v nekem ožjem okviru prijateljev in ne v okviru enega ali celo več razredov skupaj. Popolnoma jasno je, da so vezi, ki nas vežejo ob prostem času močnejše od tistih, ki nas vežejo v razredu. Posledica tega je nekakšna nepovezanost med razredi in v razredih samih ter tvorbe manjših skupinic dijakov.

10. Se bodo moščanski gimnazijci udeležili mladinskih delovnih brigad?

— Seveda se bodo tudi naši dijaki letos udeležili mladinskih delovnih brigad, vendar točnega števila še ne bi mogel povedati,

ker je agitacija še v teku, oziroma je glavni del agitacije še pred nami.

11. Kakšno je zanimanje dijakov za izvenšolsko dejavnost?

— Se kar zadovoljivo, če upoštevamo, da so dijaki že s poukom močno obremenjeni. Posebej pa bi omenil zelo lepo aktivnost kluba OZN ter dramskega krožka, pa tudi delo drugih krožkov na šoli je zadovoljivo.

12. In še tvoja osebna želja za v bodoče?

— Imam veliko želja in upov za prihodnost. Najprej seveda, da bi čim uspešnejše končal šolanje na gimnaziji in da bi s svojim delom v ZMS kar največ prispeval k uresničevanju želja in interesov mladih.

Lepa hvala za odgovore!

Razgovor pripravil in vodil

Aleš Kardelj

In še kaj meni o uvajanju petdnevnega delovnega tedna na moščanski gimnaziji njen ravnatelj ANTON MEDVED?

V vseh razvitih državah — je dejal tovariš Medved — imajo že

daj časa petdnevni delavni teden tako v proizvodnji kot tudi v upravnem aparatu in na šolah. Nedvomno bomo slej ko prej tudi pri nas spoznali vse prednosti takšnega delovnega časa, ki se kažejo predvsem v naslednjem: pouk se lahko bolj koncentrira in čas, ki ga imamo na razpolago, racionalno izkoristi; dijaku nudi možnost, da učno snov zares temeljito obvlada.

Dijaki imajo povrh tega en prosti dan v tednu, ki ga doslej niso imeli.

Znano je tudi, da so predmetniki in učni načrti na šolah in še posebej na srednji šolah, zelo napeti. Spričo tega je republiški sekretariat za šolstvo že lansko leto uvedel na nekaterih šolah eksperimentalni 5-dnevni delavnik, ki se je dobro obnesel. Dijaki na teh šolah, ki so v začetku z nezaupanjem sprejeli nov učni čas, so danes nad vse zadovoljni, ker je le-ta predvsem njim v prid.

Vsekakor je to po moji sodbi nova kvaliteta v učno-vzgojnem procesu, ki je ne kaže prezreti in zanemariti. Menim tudi, da ima moščanska gimnazija vse pogoje, da preide na 5-dnevni delovni teden, seveda ob upoštevanju krajevnih dejavnikov.

Upamo — je sklenil svojo misel tovariš Medved —, da bodo tudi starši spoznali prednost tega koncepta sicer pa bodo prek ankete lista imeli dovolj možnosti, da se izjasnijo za stari ali novi delovni čas.

PO POTEH XIV. DIVIZIJE

(Pohod bratstva in enotnosti slovenskih in hrvatskih pionirjev)

XIV. divizija je šla tudi skozi Velenje. Zato so se zbrali pionirji iz različnih šol Slovenije in Hrvatske v tem ljubkem mestecu. Bila sem vesela, ko sem zvedela, da se bom tudi jaz udeležila tega srečanja.

V soboto 10. maja smo se zbrali pred poslopjem občinske skupščine Moste-Polje. Tam je bilo že veliko učencev iz vseh moščanskih šol. Ob prihodu avtobusa

nes živel. Škoda ga je. In kako lepe pesmi je pisal.

Iz sanj me je predrnil vodnikov glas: »Pojdimo si ogledat še spominsko sobo v šoštanjski šoli!« Spominska soba je v prvem nadstropju. V njej so rokopisi Kajuhovih pesmi, pismo materi in dekletu in spričevalo. Bil je dober učenec. Tu so bile njegove šolske naloge, fotografije iz rane mladosti in iz vojnih časov, pesmi, ki jih je napisal pod psevdominom Drago Jeron. Zatem smo si ogledali še rojstvo

Pionirji osnovne šole Vide Pregarc na grobu partizanskega pešnika Karla Destovnika-Kajuha v Šoštanju

smo se namestili v njem in kmalu je stekel pogovor. Dve uri vožnje sta minili v prijetnem ozračju. V Velenju smo dobili vodnika, ki nas je spremil v Šoštanj, rojstni kraj Karla Destovnika-Kajuha. Najprej smo si ogledali pesnikov grob. Bil je lepo urejen. Na grobu je doprsni Kajuhoval kip, pod njim pa piše:

«Moja pesem ni le moja pesem to je krik vseh nas! Moja pesem ni le moja pesem, to je boj vseh nas!«

Zraven pa je še plošča z napisom: Karel Destovnik, rojen 19. 12. 1922, umrl 22. 2. 1944. Ko sem to prebrala, sem razmišljala: »Tako mlad je umrl zato, da smo mi, otroci, mladina svobodni. Šele dvaindvajset let! Lahko bi še da-

hišo. Vrnili smo se v Velenje, kjer je bila proslava. Pionirji iz velenjskih šol so peli pesmi. Najbolj mi je bila všeč tista o XIV. diviziji. Deklamirali so partizanske pesmi in folklorne skupine so pokazale svoje znanje. Franc Leskovšek pa je podelil prapor velenjskim pionirjem. Po proslavi smo odšli v park h kosilu. Dobili smo partizanski golaž s kruhom. Po kosilu smo odšli na Kucej, hrib v bližini, in si z vrha ogledali Velenje. Med drugim smo videli tovarno Gorenje in lepo ohranjen grad, ki je stal mogočno na hribu, polnem drevja in hlada. Ze so nas klicali in morali smo se posloviti od mesteca in se vrniti v Ljubljano.

Teja Alič
z. c. osn. šole
Vide Pregarc

Občani pišejo ...

TOVARIŠ UREDNIK!

Lani je občinska skupščina razgrnila zazidalni načrt stanovanjskega področja in bodoče industrijske cone v Mostah. Novi objekti bodo izredno pomembni za industrijski razvoj Most. V neposredni bližini občinske skupščine bodo prav kmalu pričeli rušiti stare dotrajane stavbe, ki zavzemajo nujni »živiljenjski prostor« modernejšim poslovnim in stanovanjskim zgradbam. Porušili bodo tudi bivšo gostilno Legat in okoliške stavbe. Kot smo nedavno prebrali v dnevnem časopisu, bodo zelo kmalu pričeli graditi podvoz v Kajuhovi ulici.

Slika na dan devetega maja letos v Delu, ki prikazuje prihod osvoboditeljev v Ljubljano in takratne Ljubljane, me je spodbudila k vprašanju, ali bomo že čez nekoliko let vedeli, kakšen je bil mali nizki mostiček na koncu Pregarčeve ulice in kje so bile tiste stare hiše okoli mizarstva Moste? Najbrž ne!

Vaše uredništvo občasno objavi slike zgradb in objektov, ki so zapisani krampu in lopati. Vendar se mi zdi, da vsega, kar bodo sedaj in še v prihodnje rušili, ne boste za beležili na filmski papir. Zato predlagam, da občinska skupščina poskrbi, da bo v foto arhivu ohranjena današnja slika Most, ki jo bo prav kmalu nadomestil moderen in urbaniziran vzhodni del mesta.

Fran Žagar, Moste

SADOVNJAK OGROŽA VAŠČANE

Od leta 1961 je v Javoru v družbeni lasti velik strnjen nasad z okoli 7000 jablanami; sedaj je last Agrokombinata Barje.

Vaščanom je nasad povzročil že precej nevarnosti. Najhuje je, da ga večkrat škropijo z nevarnimi škropivi, kot je na primer endrin. Čebelarji so se hudovali, ker je v prejšnjih letih pomrlo mnogo čebel. Pred leti sta poginila dva vola, ki sta uživala zastrupljeno krmo. Otroci so prinašali kazat zastrupljene ptičke. Letos v aprilu so ponovno škropili ob vetrovnem vremenu in je neslo škropivo daleč preko ograje na zasebne njive in travnike. Ponokod so njive oddaljene komaj nekaj metrov od meje. Franciška Mohar, ki je izgubila vso obdelovalno zemljo prav zaradi tega sadovnjaka, bi letos kmalu bila ob dve kravi in telico. Nenadoma so namreč vse živali obbolele, ker so jih krmili s krmo iz kozolca, ki leži 12 m od nasada. Le hitri intervenciji živinozdravnika se morajo zahvaliti, da živali niso poginile. Tudi kapnice ne morejo uporabljati, dokler strehe ne bo dež temeljito spral. Pripominjam še, da sta tudi šolsko zemljišče in poslopje v neposredni bližini sadovnjaka in je za vso šolsko mladino ozračje škodljivo. Lahko sta zastrupljena krma in drugi poljski pridelki. Celotni škropilci niso dovolj zaščiteni pred nesrečo. Zdi se mi, da bi Agrokombinat lahko uporabljal za zdravje ljudi in živali manj nevarna škropiva in škropil le v času, ko je mirno ozračje.

Andrej Berčič

DOPISUJ V SVOJ LIST!

Andrej Žugel

sklada z mojim, natančneje pa se bomo pogovorili na konferenci, ki jo bomo organizirali v bližnji prihodnosti.

3. Kako je z javnim ocenjevanjem na šoli?

— Problem javnega ocenjevanja je vsekakor eden največkrat obravnavanih problemov ne le na naši, ampak tudi na drugih šolah. Tudi mladinski aktiv naše šole se trudi, da bi v kar največji meri uvedli javno ocenjevanje. Pri nekaterih predmetih smo do neke mere že uspeli, pri drugih pa smo šele na začetku poti. Seveda pa ob tem ne smemo obupati, saj se moramo zavdati, da je uvedba javnega ocenjevanja v šolah problem, ki se ga ne da rešiti v mesecu dni, ampak je za to potrebna mnogo daljša doba.

4. Kakšen je bil glede tega odmev pri dijakih in profesorjih?

— Mislim, da mi ni treba posebej poudarjati, da so dijaki z zadovoljstvom sprejeli uvedbo javnega ocenjevanja v šolah. Tudi pri profesorjih ni naletelo na ostrejši odpor, vendar pa navajajo več pomislekov. Predvsem se boje, da bi se javno ocenjevanje spremnilo v nekakšno izsiljevanje ocen. Seveda je ta vzrok vrleden vsega upoštevanja, saj zahteva tak pedagoški ukrep, kot je javno ocenjevanje, visoko mero zrelosti in samokritike, ki pa jo pri nekaterih dijakih res še pogrešamo.

5. Kaj sploh je javno ocenjevanje?

— Javno ocenjevanje je pedagoški ukrep, ki naj bi do maksimalne mere zvečal dijakov čut

VESTI S TERENA - VESTI S TERENA - VESTI

Ne ostati samo pri sklepih Za množičnost in kvaliteto

Aktiv mladih komunistov pri krajevni konferenci ZKS Polje

Sklepi III. redne krajevne konference ZKS Polje vsebujejo tudi zadolžitve o ustanovitvi stalnega aktiva mladih komunistov. Ta aktiv naj poživljuje delovanje organizacij ZM na področju Polja in ne nazadnje kadrovske učvrsti in pomladi vrste organizacije ZKS, predvsem tistih, kjer le-te ne skrbijo dovolj za pomlajevanje svojih vrst.

Za organizacijsko, vsebinsko in politično odgovornost ustanovitve stalnega aktiva mladih komunistov (nadalje: aktiv mladih) je bila zadolžena komisija za mladinska vprašanja pri krajevni konferenci ZKS Polje. Komisija je na svoji seji 26. 2. 1969 sprejela sklepe v zvezi z ustanovitvijo aktiva mladih. Naj jih nekaj navedemo:

Aktiv mladih sestavljajo:

1. člani organizacije ZK s področja krajevne konference ZK Polje do 27. leta starosti,

2. člani organizacije ZK študentje, dijaki in drugi komunisti do 27. leta starosti, ne glede na

njih organizacijah v katerih je npr. kadrovska politika, nagrajevanje, ipd. vsaj približno zadovoljivo rešeno.

Individualni študij je ena zelo pomembnih oblik izobraževanja članov aktiva in mora ostati še naprej stalno idejno-politična oblika izobraževanja vsakega mladega komuniste (študij časopisov in revij družbenopolitične vsebine, resolucij republiških in mestnih vodstev ZK).

Prav tako je komisija razpravljala o možnih kandidatih za vodstvo aktiva mladih in obravna-

valo pismo novosprejetim članom ZK. Prva seja vodstva stalnega aktiva mladih komunistov je bila 23. aprila 1969. Na seji je bil izvoljen za predsednika Andrej Cimerman (organizacija ZK Iskra) za namestnika pa Miloš Lojvec (organizacija ZK Polje).

Gostje so pohvalno ocenili prizadevanje komiteja in komisije za nadaljni razvoj organizacij ZK.

Večina razpravljavcev na ustanovnem sestanku vidi pomoč mladim članom v tem, da jih organizacije ali vodstva ZK vključijo v konkretno politično dejavnost, bodisi v ZM in njenih društvih ali v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Nesprejemljivo je, da bi se novosprejeti zaprli v organizacijo ZK, namesto da bi postali še aktivnejši. Mladi ljudje, ki so prišli v ZK, resno jemljejo nove obveznosti, zato jih je treba usposabljanje zanje. Vodstva ZK bi morala stalno spremljati razpoloženja mladih komunistov in jih podpirati pri premagovanju inertnosti in starih navad. Tako bodo mladi komunisti doživljali zadovoljstvo v družbenopolitičnem delu in ne bodo razočarani. Razpravljavci so bili prepričani, da bo treba v prihodnje povečati napor za osvojitve znanja mladih komunistov o bistvenih vprašanjih boja za socializem pri nas in v svetu. Na kraju ustanovnega sestanka je bilo izvoljeno 9-člansko vodstvo stalnega aktiva mladih, ki ga sestavljajo mladi komunisti s terena, gospodarskih organizacij in študentje. Aktiv mladih šteje 63 mladih komunistov s področja Polja.

Prva seja vodstva stalnega aktiva mladih komunistov je bila 23. aprila 1969. Na seji je bil izvoljen za predsednika Andrej Cimerman (organizacija ZK Iskra) za namestnika pa Miloš Lojvec (organizacija ZK Polje).

Sklenjeno je bilo, da predsednik ali njegov namestnik skrbita za organizacijsko in vsebinsko realizacijo predvidenih akcij, za sklicanje skupnih sestankov aktiva in vodstva aktiva ter vodita evidenco o vsakokratni prisotnosti vabljenih članov. Po potrebi poročata krajevni konferenci ZKS o delu in problematiki dela stalnega aktiva mladih komunistov. Pri svojem delu sta samostojna, po potrebi pa sodelujeta z mestnim komitejem ZKS in mladinsko komisijo pri krajevni konferenci ZKS.

Drugi člani vodstva aktiva mladih so: Irena Kržič, Lojze Srebrnič - organizacija ZK Polje, Rudi Puhar - organizacija ZK gimnazija, Anica Miklič - organizacija ZK Zadvor, Borut Maček - organizacija KZ Zadobrova, Vid Vilfan in Suljo Devedjič - organizacija ZK Papirnice Vevče. Politično so odgovorni za realizacijo programa delovanja stalnega aktiva in delujejo med mladimi komunisti in mladino tam, kjer žive in delajo. So nosilci dogovorjenih akcij aktiva na terenu in v gospodarskih organizacijah.

Konkretizacija programa za maj kaže, da je aktiv mladih že prebolel začetne organizacijske težave in da bo s sodelovanjem in s pomočjo krajevnega komiteja ZKS, komisije za mladinska vprašanja, organizacij ZKS in starejših komunistov uspel. Pri uresničevanju programa in tako oživel družbenopolitično aktivnost mladine na področju krajevne konference ZK Polje.

Marolt

V aprilu in maju smo imele vrsto proslav in prireditev, ki so potekale v kar najbolj prazničnem ozračju. Po množičnosti udeležencev so tudi letos te prireditve bile pestre in zanimive. So pa imele tudi nekatere senčne strani in o teh bi želeli spregovoriti.

Menimo, da bi morali v bodoče tako občinski kot tudi krajevni družbenopolitični dejavniki izdelati v okvirni celoletni program proslav in prireditev, v katerega bi vključili vsa društva, šole, telesno vzgojne organizacije, kulturna društva in še posebej mladino. Pobudnik tega bi morala biti seveda socialistična zveza. Če bi tako načrtno delali, potem se nam ne bi zgodilo, da prepogosto pozabimo na tako pomemben praznik, kot je dan zmage, ki je šel neopazno mimo nas. Sem seveda ne štejemo tistih prireditev, ki so bile na dan zmage v okviru mesta Ljubljane. Če za veliko noč lahko po vseh vaseh pokajo možnarji, zakaj ne bi na predvečer zmage zagoreli kresovi in zakaj ne bi zletele v temno nebo rakete in zabobneli mož-

narji. Veliko se da narediti tudi s skromnimi sredstvi, imeti je treba samo več prizadevnosti in posluha.

Pri tem je seveda iskati vedno novih in prikladnih oblik, ki bodo ljudi pritegnile, kajti tudi to je eden od vzrokov, da so bile letošnje majske prireditve ponekod slabo obiskane. Na primer: množični nastop šolarjev ob dnevu mladosti na stadionu Slovana bi se dal prav gotovo popestriti še s kako zanimivo in atraktivno točko. Lep zgled skupnega sodelovanja organizacij in društev je pohod po poteh II. grupe odredov, čeprav sodimo, da bi se tudi ta manifestacija dala še bolj popestriti. Dosedanje izkušnje namreč kažejo na to, da je bila že marsikatera prireditev - čeprav morda dobro zasnovana - okrnjena, ker prireditelji niso vanjo pravočasno pritegnili vseh dejavnikov. Zgodilo se je tudi to, da smo z večjo vsoto denarja, ki nam je bila na razpolago, imeli slabo prireditev in narobe, da smo z malo denarja imeli zanimivo in množično obiskano prireditev.

Nastopil je tudi guslar

Člani mladinskega kluba Kodeljevo so skupaj z drugimi ljubljanskimi mladinskimi klubi in pripadniki JLA priredili na predvečer 1. maja taborni ogenj na ljubljanskem gradu. Srečanje je potekalo v prijetnem ozračju, saj so imeli na programu narodne

plese, recitacije in celo petje pravega guslarja. Pogovarjali so se tudi z vojaki in člani drugih mladinskih klubov, na koncu pa so prisostvovali salvam v počastitev praznika dela, ki so jih pred gradom izstrelili vojaki.

A. K.

Zbrali smo 5.600 kg papirja

Tudi mi smo se vključili v pionirsko zbiralno akcijo odpadnega papirja, ki sta jo razpisala podjetje Dinos in zveza prijateljev mladine. Kakšen vrvež je bil tiste dni na šolskem dvorišču med obema izmenama! Kolesa, otroški vozički, samokolnice, bicikli, celo avtomobil je prispeval k temu, da se je zbralo v nekaj urah toliko papirja. Vsi smo hiteli, vsi smo imeli polne roke dela: Matko je tehtal, Mitja je zapisoval. Tone vezal raztrgane snopiče, vrsta pionirjev si jih je podajala iz rok v roke do določenega pro-

stora, na vse pa je skrbno pazil in nam pomagal naš hišnik. Najpogosteje so morali zapisovati imena učencev iz 2. a razreda. In zmagali so! Sami so zbrali več kot pol tone papirja! Za njimi so bili najboljši 4. b, pa 7. a in 5. c razred. O, imamo tudi razred, ki ni našel niti enega samega papirčka!

Denar, ki smo ga dobili s to akcijo, bomo uporabili za končni izlet. Zelo prav nam bo prišel.

Tone Perovšek, 8. c
osn. šola Vide Pregarc

Prijateljsko srečanje v Banja Luki

V poznih nočnih urah smo prišli v Banja Luko. Prenočili smo v dijaškem domu. Vso organizacijo našega prijetnega bivanja je vodila osnovna šola Kasim Hadžić.

Ze naslednji dan sem si ogledala Banja Luko. Ob pogledu na mesto sem bila prijetno preseščena. Vedno sem si Banja Luko predstavljala kot majhno bosensko mesto. Skupno z učenci vseh bratskih republik smo si ogledali staro trdnjavo, ki leži na levem bregu reke Vrbas. Tam smo imeli tudi proslavo. Vreme pa nam ni bilo naklonjeno. Kljub dežju smo si ogledali krasote bosenskih narodnih plesov, poslušali smo pevski zbor in še nekaj recitacij.

Vse šole, ki so se udeležile tega bratskega srečanja, so se pomerili v atletskih disciplinah. Med petnajstimi šolami, ki so se udeležile tekmovanja, so naši fantje dosegli 1. mesto in pridelali šoli čudovit pokal. Po skupnem se-

števku točk pa smo na 2. mestu. Po končanem tekmovanju so nas z avtobusi odpeljali na bližnji banjaluški vrh. Spomenik je napravil name nepozaben vtis zaradi svoje nenavadne velikosti in lepote.

Naslednji dan smo si ogledali zgodovinsko mesto Jajce. Zanimivosti je toliko, da jih vseh ni mogoče naštet. Obiskali smo zgradbo, v kateri je bilo drugo zasedanje AVNOJA. Stavba je danes muzej, opremljen s slikami iz NOB. Pohištvo je še isto kot ob zasedanju.

Ko smo se z avtobusi vračali skozi Jajce, smo občudovali lepote slapov, ki jih dela reka Pliva.

Ob pogledu na te prekrasne lepote sem bila vedno bolj hvaležna odgojstvu naše šole, da mi je omogočilo obisk bratske republike.

Daliža Zupan, 7. c
osn. š. V. Pregarc

Udeleženci 4. krajevne konference ZK Polje pozorno spremljajo njen potek

mesto sprejema in zaposlitve, ki prebivajo na področju krajevne konference ZK Polje.

3. vsi v tekočem letu novosprejeti člani ZK od 27. - 30. leta,

4. vsi perspektivni kandidati za sprejem v članstvo ZK s področja krajevne konference ZK Polje.

Glede vsebine in oblike delovanja aktiva mladih govore sklepi o:

- delovnih sestankih; o dogovorih članov stalnega aktiva za skupne akcije, npr. za ustanovitev aktiva ZMS v krajevnih skupnostih ali delovnih organizacijah, kjer aktiva še ni; o obveznih predavanjih s politično ideološkega in družbenega področja; o delovnih sestankih posameznih skupin članov aktiva mladih pri dogovarjanju za reševanje konkretnih nalog organizacij ZM na terenu in v delovnih organizacijah. Takšni delovni sestanki bodo sklicani na pobudo vodstva aktiva ali mladih komunistov s posameznih področij, npr. glede ustanovitve mladinskih organizacij v krajevnih skupnostih Zalog, Zadvor, Zadobrova, v gospodarskih organizacijah Agrokombinat Emona itd.

Glede izobraževanja je v sklepih govor o izletih z razgovori oz. predavanji. Ta oblika se zdi posebno primerna za razpravo o polpretekli zgodovini razvoja naše družbe. Na tak izlet je moči povabiti starejše komuniste, ki so neposredno sodelovali pri vseh glavnih političnih dogajanjih zadnjega časa.

Razgovore z odborniki oz. poslanci o delovanju skupščin ter o problemih komunalne samouprave bi lahko kombinirali tudi z udeležbo članov aktiva na sejah skupščin.

Za posamezne teme iz samoupravnega področja bi pripravili tudi razgovore in obiske v delov-

vala pismo novosprejetim članom ZK.

Po pripravi vsega potrebnega gradiva je komisija sklicala mlade komuniste na ustanovni sestanek stalnega aktiva, ki je bil 10. aprila 1969 v prostoru KS v Polju. Sestanka so se poleg članov aktiva udeležili še člani CK in MK ZKS Karla Novak in Gorko Stanič, sekretar krajevne konference Bojan Grobeljšek in vodja krajevne konference ZM Moste-Polje Aleš Golja. Prisotni člani aktiva in gostje so toplo pozdravili ustanovitev aktiva mladih, kar je po njihovem mnenju dolgoletna neorganiziranost mladih imela za posledico večjo politično pasivnost tako v delovanju organizacij ZK kot v društvih in organizacijah, ki združujejo mlade. Ugodno so ocenili predlagani dolgoročni program delovanja aktiva in vsebino pisma novosprejetim članom organizacij ZK. Večina je menila, da je vloga mladih komunistov predvsem v pospešenem in neprekinjenem utrjevanju svojih vrst, širjenju kroga somišljenikov in vključevanju v vsa področja družbenopolitične aktivnosti mladine. Glede združevanja na ravni četrti je prevladovalo mnenje, da je primerno predvsem zato, ker se komunisti dvignejo iz zaprtosti delovne problematike posameznega delovnega mesta oziroma delovne organizacije na širšo raven. Pravo tovarštvo se lahko kuje samo v skupni politični aktivnosti, in to znotraj našega samoupravnega sistema, znotraj celotne strukture ZK. V tem pogledu samo združevanje mladih komunistov ne daje vseh možnosti za ustvarjanje pravega tovarštva, toda nedvomno omogoča zblizevanje in spoznavanje drug drugega.

S tem je bilo pojasnjeno vprašanje članice aktiva, ki je imela aktiv mladih za neke vrste »po-

Aktiv mladih komunistov komiteja četrtne konference ZKS Zelena jama — Jarše

Na pobudo komiteja mestne konference ZKS Ljubljana in komitejev četrtnih konferenc ZKS na področju Ljubljane so pričeli v začetku tega leta ustanovljati aktivne mladih komunistov.

Med drugimi so ustanovili v začetku letošnjega februarja aktiv mladih komunistov tudi na področju četrtne konference Zelena jama — Jarše.

Člani aktiva naj bi postali vsi mladinci, včlanjeni v osnovnih organizacijah ZK na področju Zelena jama — Jarše.

Na ustanovnem sestanku, ki ga je vodil sekretar komiteja četrtne konference ZKS Zelena jama — Jarše Bogdan Šturm, smo se domenili, kakšno bo naše delo in izvolili svoj odbor.

Uvodoma je B. Šturm poudaril, da ni aktiv mladih komunistov mišljen kot osnovna organizacija ZK, pač pa je naloga aktiva predvsem razširjanje splošnega znanja mladih komunistov, medsebojnega spoznavanja ter razširjanja naših vrst. Obiski naših sestankov ne bi bili obvezni, saj smo v program vnesli različne teme iz političnega in gospodarskega sistema.

Odbori aktiva, v katerega so bili izvoljeni Srečko Resnik

(OOZK Saturnus), Milenko Roš (OOZK Nove Jarše), Sabina Saje (OOZK Kemična tovarna Moste), je bila zadana naloga sestaviti osnutek programa za to leto, ki bi ga sprejeli na naslednjem srečanju.

Odbor je ob pomoči F. Ostermana pripravil osnutek programa in ga poslal vsem članom aktiva.

V program, ki je bil sprejet 21. februarja letos, smo vnesli naslednje teme: volitve v delovnih organizacijah, samoupravljanje, kadrovska politika v podjetjih, problemi na področju ekonomije, obisk drugega aktiva mladih komunistov, katoliška cerkev v delu z mladino pri nas, svo-

jetsko-kitajski spor, razgovori s starejšimi komunisti, kulturniki, športniki in aktualni politični dogodki.

Od ustanovnega sestanka smo se člani aktiva sestali trikrat.

Ker smo bili člani aktiva premalo seznanjeni s sistemom volitev v delovnih organizacijah, smo naprosili tovariša Peterco, da bi nam na kratko opisal organizacijo volitev, načelo rotacije in reelekcije in v razgovoru z njim je vsakdo dobil odgovor na vprašanje, ki ga je o tej temi zanimalo.

Drugo temo smo posvetili katoliški cerkvi v delu z mladino pri nas. Na to temo je bil zelo velik odziv, saj je ta problematika zelo aktualna za nas mlade komuniste. Ta problem nam je zelo dobro osvetlil tovariš M. Kerševan, predavatelj višje šole za politične vede v Ljubljani.

Ker je pred kratkim ponovno prišlo do sovjetsko-kitajskega spora, smo zaradi velikega zanimanja za ta problem naprosili zunanje političnega komentatorja tova-

★ Odlikovani so bili ★

Ob 15-letnici ustanovitve podjetja Javna skladišča je predsednik republike Josip Broz-Tito odlikoval naslednje delavce tega podjetja:

Z REDOM REPUBLIKE S S REBRNIM VENCEM

Jožeta Borštnarja

Z REDOM DELA Z ZLATIM VENCEM

Franca Petriča

Z REDOM REPUBLIKE Z BRONASTIM VENCEM

Dominika Puharja

Z REDOM DELA S SREBRNIM VENCEM

Jova Borenovića

Vinka Jakliča

Iva Jurca

Edvarda Medveda

Jožeta Novaka

Viktorja Podobnika
Bogdana Šturma
Staneta Zavrla
Vlada Zlobka

Z MEDALJO DELA

Antona Jelerja
Franca Kerna
Hamida Kukavica
Franca Šenica.

Poleg tega je bil za 30-letnico uspešnega vodenja podjetja odlikovan z redom republike s srebrnim vencem Friderik Kelle, direktor Kolinske tovarne hranil, za 70-letnico rojstva pa je bil odlikovan z Redom republike s srebrnim vencem Janez Pangeršič, član občinskega odbora zveze združenj borcev NOV Ljubljana Moste-Polje.

Čestitkam k visokim priznanjem se pridružuje tudi uredništvo Nsk.

Kurirji in vezisti NOV v Velenju

Velenje — simbol rudarskega mesta je 27. aprila v zelenju in zastavah sprelejo borci iz vseh nekdanjih štajerskih in koroških partizanskih enot, med njimi tudi kurirje in veziste NOV.

Že od ranega jutra, ko so po zvočnikih odmevale borbene partizanske pesmi, so se v partizanskem taboru zbirali preživeli borci. Ko so bile enote postrojene, so borci na čelu z bojnimi zastavami odkorakali proti tribunom. Točno ob določenem času se je v Velenju pripeljal predsednik republike Josip Broz-Tito. V V spremstvu nekdanjega komandanta IV. operativne cone generalnega polkovnika Franca Poglajna je pregledal vrste nekdanjih partizanskih enot, ki so se bojevale na Štajerskem. Po slavnostnem zborovanju so borci v partizanskem taborišču obujali spomine, partizanske pesmi pa so odmevale ne samo po zvočnikih marveč so jih prepevali tudi borci, dokler se niso poslovili iz Velenja z željo, da bi se zopet srečali.

Maks Burgar

Gojimo dobre tradicije

KO RK Kodeljevo je že vrsto let poleg drugega pozorna tudi na starejše občane svoje skupnosti. Tako je bilo tudi letos: 15. maja se je v avli osn. š. Ketteja in Murna zbralo prek nad 70 let starih Kodeljčanov. V imenu krajevnih organizacij jih je pozdravil predsednik KO SZDL Kodeljevo Beno Kušar. Nato so se zvrstile različne točke programa, ki so jih pripravili učenci osnovne šole Ketteja in Murna in glasbene šole.

V sproščenem ozračju in ob spremljavi harmonike se je razvil tovariški večer, ki bo vsem ostal v najlepšem spominu. Ker se priveditve 30 bolnih starejših občanov ni moglo udeležiti, so jih neutrudni člani KO RK obiskali na domu. Najstarejšega, 90-letnega Franca Juvana pa so se posebej spomnili s šopkom in skromnim darilom.

Organizatorjem priveditve velja vse priznanje z željo, da bodo tudi v prihodnje pozorni na generacije, ki so prispevale svoje k temeljem naše socialistične domovine.

Harmonikarji v Pulju: odlično

Harmonikarski orkester glasbene šole Moste-Polje se je tudi letos udeležil majskega mednarodnega festivala harmonikarskih orkestrrov v Pulju. Prejšnjim uspehom je pridružil letos še enega. Navdušeno občinstvo kar ni pustilo z odra mlade glasbenike, ki so pod vodstvom dirigenta prof. Srečka Piškurja izvajali zahtevni program z brezhibnostjo in bravuroznostjo, lastno vigranim glasbenim ansamblom. Če upoštevamo, da mladim članom orkestra glasba ni edini niti glavni »poklic«, je njihov uspeh še toliko bolj vreden vsega priznanja.

Kulturne novice z Javora

Dne 2. aprila smo imeli v vaši letos že drugo prireditve v okviru 5. revije gledaliških skupin naše občine. Gostovali sta skupini iz Dolskega in Slap z Babilonskim stolpom oziroma z enodejankom Kje je meja. Obe igri sta privabili navzlic lepemu vremenu precej vaščanov, ki so napolnili dvorano. Veseli nas, da smo videli same mlade igralce, kar je

znak, da ima mladina smisel za dramatikom. Za lepo prireditve smo hvaležni vsem igralcem in režiserjema.

Dva dni pred revijo so domačini na prenovljenem odru pripravili lepo akademijo v počastitev 50-letnice ZKJ, SKOJ in sindikatov.

Andrej Berčič

Kegljači Saturnusa prvi

Kegljaški turnir, katerega vsako leto prireja zveza vojaških vojnih invalidov občine Moste-Polje je postal že tradicionalen in je obenem tudi neuradno občinsko prvenstvo. Iz leta v leto sodeluje več ekip in jih je bilo letos že 14.

Tudi letos je tekmovalje v celoti uspelo. Tekmovali so v disciplini 6 x 100 lučajev. Tekmovalje je bilo na 4-steznem kegljišču KK SATURNUS v dneh 9., 10. in 11. maja. Že od samega začetka je bilo slutiti, da bo boj med ekipami zelo izenačen, saj so bile prijavljene ekipe, ki nastopajo v republiški ligi, kot so Slovenija ceste, Saturnus, Gradis in drugi.

Po prvem dnevu tekmovalja so imeli največ uspeha kegljači Slovenija ceste, saj so podrl 2.302 kegljev ali 384 kegljev v povprečju na enega tekmovalca. Težko je bilo verjeti, da bi še katera ekipa dosegla boljši rezultat, čeprav se

3. Izolirka 2.288
4. Emona, 5. Invalid itd.

Med posamezniki so dosegli tekmovalci tele rezultate:

	kegljev
1. Lunar, Saturnus	426
2. Sobočan, Emona	423
3. Černečka, Izolirka	410
4. Mikaneč, Slovenija c.	407
5. Tršan ml. itd.	404

Tekmovalje in organizacija sta bila na dostojni višini in ni med tekmovalci prišlo do nobenih zastojev in pritožb. Za v bodoče bi pa predlagal: če se že tekmuje po turnirskem sistemu, bi morali biti pokali, diplome in nagrade razstavljene na samem prizorišču, da tekmovalci vidijo, za kakšno trofejo se bojujejo in na čast katerega praznika nastopajo.

Mladi komunisti iz Jarš in Zelene jame na izletu. O tem berite članek na 2. strani

riša Košmrla, da nam je na zelo dostopen način prikazal sovjetsko-kitajski spor in razmere na Kitajskem, saj je bil sam dalj časa na Vzhodu.

Po teh treh srečanjih ugotavljamo mladi komunisti, da je ta način izmenjave mnenj za nas najprikladnejši ker smo le tako najhitreje poučeni in seznanjeni s problemi politike in gospodarstva pri nas in v svetu.

Milenko Roš
Šmartinska, blok J-5

Sto moških gimnazijcev v Velenju

Približno sto dijakov moških gimnazije se je v nedeljo 27. aprila udeležilo proslave slovenskega narodnega praznika v Velenju. Obisk te prireditve sta dijakom omogočila vodstvo šole in ljubljanski sindikati.

Metropola Šaleške doline nas je pričakala v soncu in s partizansko pesmijo, ki je odmevala po zvočnikih. Na ploščadi pred tribunom je dokajšnja množica kljub soncu in vročini pričakala goste, med njimi predsednika Tita. Tudi mi smo ga toplo pozdravili in mu mahali v pozdrav. Po končani proslavi smo se razkropili po mestu in si ga ogledali od gradu do jezera. Proslave se je udeležilo približno sto tisoč ljudi.

A. K.

Zmagovalna kegljaška ekipa Saturnusa

jim je Izolirka nevarno približevala. Drugi dan je nastopila ekipa Saturnusa, ki se je tudi potegovala za prvo mesto. Odlična igra Lunarja (426) Tršana ml. (404) in Pirca (393) pa je zadostovala za prvo mesto, čeprav z razliko samo 2 kegljev.

Tudi druge ekipe so se športno bojevale, le da ene z večjo, druge pa z manjšo športno srečo.

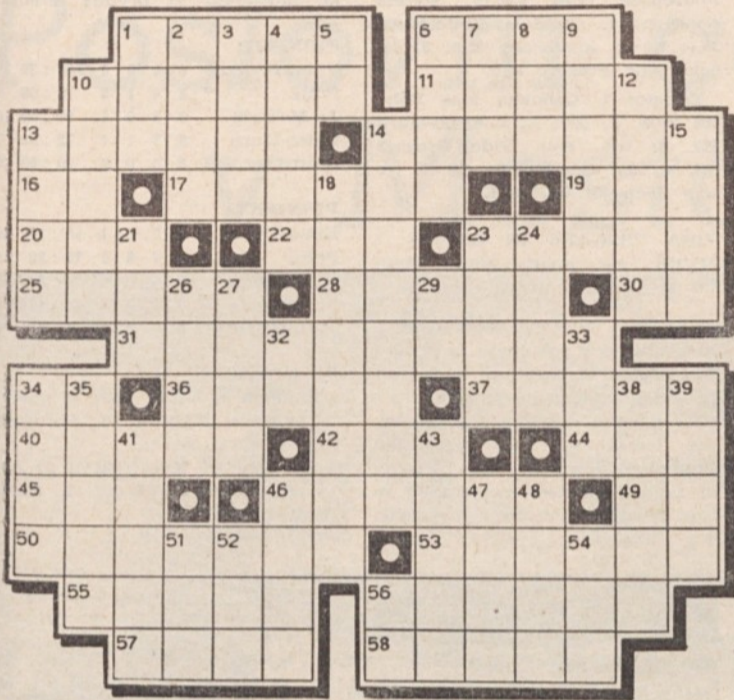
Na koncu tekmovalja je bil vrstni red med ekipami naslednji:

	kegljev
1. Saturnus	2.304
2. Slovenija ceste	2.302

Zvone Pirč

Križanka

Vodoravno: 1. vas južno od Polja ob Ljubljani, 6. ime telovadke TVD Partizan - Zelena jama Perišičeve, mladinske državne reprezentantke, 10. strmina, 11. glavna ženska oseba Finžgarjevega romana »Pod svobodnim soncem«, 13. trd, zrnat kamen vulkanskega izvora, 14. športni klub iz Vevč, 16. začetnici slovenskega humorističnega pisatelja (Ata Žužama-ža), 17. velika in najmočnejša opica iz pragozdov zahodne Afrike, 19. nekdanji ruski vladar, 20. nizek moški pevski glas, 22. skupno ime za tri najvišja božanstva nordijskega bajeslovja, 23. hlev; lovska preža, 25. atok ob zahodni Škotski, 28. žirafi podobna žival v gozdovih ekvatorialne Afrike, ki so jo odkrili šele leta 1891, 30. začetnici tragične junakinje Tolstojevskega romana, 31. neprilika, težava, 34. začetnici sodobnega slovenskega slikarja, 36. najmanjša krogla pri balinanju, 37. skupno in sočasno streljanje, 40. del pristanišča, ob katerem pristajajo ladje, 42. železov oksid, 44. struja, 45. ilovica, 46. dvom, nezaupanje, 49. kemični znak za element lutecij, 50. jedka tekočina, 53. vladarjev namestnik, 55. ime akademskega slikarja in grafika Kumarja, ki deluje v naši občini, 56. gorski greben na meji Dalmacije in Bosne, 57. izraz za letni gozdni posek, 58. rastlinstvo kakega področja.

Navpično: 1. pozečenje, gon, 2. odlični nemški filmski režiser (Fritz), 3. drugo ime italijanske reke Aniene, ki tvori slapove v Tivoliju, 4. žensko ime, 5. začetnici največjega italijanskega opernega pevača (1873-1921), 6. lepa hiša z vrtom v predmestju, 7. starorimska boginja jeze, 8. slovenski zborovski skladatelj (Oskar), 9. ime jugoslovanske pevke zabavne glasbe

Zubovičeve, 10. mornar, ki vodi ladjo, 12. otok, na katerem je po Homerju živel čarovnica Kirka, ki je ljudi spreminjala v svinje, 13. bolezenski izrastek na hrbtu, 14. ustvarjanje z barvami, 15. riževo žganje, razširjeno v vzhodnjaških deželah, 18. tovarna materiala za hidroizolacijo, gradnjo cest, antikorozijo in druge izolacije iz naše občine, 21. orodje žanjic, 23. dopis, sestavek, 24. prevejenka, 26. kemična tovarna v Podgradu, 27. karakterna ameriška filmska igralka (Patricia), 29. začetnici slovenskega dramskega igralca, ki deluje kot mentor ene naših amaterskih gledaliških družin, 32. kratica za »glej«, 33. nizek ženski pevski glas, 34. prevladujoč stožčast vrh v Martuljkovi skupini (2472 m), 35. mestna država v starem veku (npr. Atene), 28. material za pletenje, 39. drugo ime za naglasno znamenje ostrivec, 41. industrijski predel naše občine, 43. spomladanski mesec, 46. žitna plesen, 47. posušena pokošena trava, 48. želatina iz morskih alg za gojenje mikrobov, 51. vrsta rastlinskega cveta, 52. ime nemške pesnice Seidel (tudi kratica industrije nafte in njenih derivatov iz Zagreba), 54. stoletje, vek, 56. črki iz abecede, med katerima se nahaja črka E.

SKRIT PREGOVOR

SAKO, CELO, VEKA, ANE, MORJE, BRIT, VILE, SPIN, BOGART, KAKAO, RIBI, BILO, GRAD, LAHI, KOPJE, DOBA, ERVIN, POŠTA, BEN.

V vsaki gornji besedi prečrtajte po eno črko, ostale pa berite po vrsti in dobili boste slovenski pregovor.

Pionirji v počastitev XIV. divizije

V soboto, po šolski proslavi 50. obletnice KPJ v Titovem domu, me je Boris poklical, naj grem z njim k tovarišici Hribarjevi. Tam naj bi dobila obvestilo o odhodu v Velenje. Dobila sva listek, na katerem je pisalo, da gremo iz Ljubljane izpred sodišča ob 7. uri zjutraj.

V nedeljo sem že navsezgodaj, oblečen in pripravljen, čakal samo še očeta, ki me je peljal do tromostovja. Pred Prešernovim spomenikom smo se zbrali. Izpred sodišča smo šli mimo Bežigrada proti Velenju.

Tovariš, ki nas je vodil, nam je povedal, da je pripravilo ta izlet društvo prijateljev mladine. Videli smo veliko avtobusov, ki so tudi hiteli v Velenje. Ze v bližini Velenja smo zagledali grad,

NOVICE IZ DOLSKEGA

ZADRUŽNI DOM BO LEPSI

V maju so v Dolskem začeli s pleskanjem zadružnega doma. To je bilo že nujno potrebno, ker so mnoga okna in vrata že načeli črvi.

Dela bodo končana predvidoma konec maja. Takrat bodo ponovno odprli mladinski klub, ki bo s svojim prestrim programom, katerega pripravlja upravni odbor, nudil razvedrilo mladim ljudem ob njihovem prostem času.

GOSTOVANJE NARODNO-ZABAVNEGA ANSAMBLA SLAK V DOLSKEM

V petek 2. maja je v Dolskem gostoval narodno-zabavni ansambel Lojzeta Slaka. Dvorana v Dolskem se nikoli ni sprejela toliko gledalcev, kot prav ob tej priliki. Ob poldrugournem programu tega popularnega ansambla se je prijetno zabavalo več kot 250 ljudi.

Po končanem programu smo Lojzeta Slaka zaprosili za krajši pomenek:

»Občinstvo v Dolskem nas je izredno lepo sprejelo. Nasploh imajo na deželi ljudje radi glasbo, ki jo izvaja naš ansambel. Gostujemo po vaseh širom po naši ožji domovini, pa tudi v tujini. Gostovali smo že v Italiji, Avstriji in Holandiji. V 5 letih obstoja našega ansambla smo izdali že 8 plošč. Program, s katerim se predstavljamo občinstvu, stalno obnavljamo. V Dolskem si še želimo še nastopati.«

Naj ob koncu pripomnim še to, da so fantje tisti dan imeli že tretji nastop, pa so bili kjub temu dobre volje in so poskrbeli, da so poslušalci odšli veseli domov.

ZA STARO IN MLADO

Mladinski aktiv Podgrad je v sodelovanju z nekaterimi mladinskimi organizacijami naše občine pripravil zanimivo glasbeno oddajo Za staro in mlado. Oddaja je bila v nedeljo 11. maja v dvorani zadružnega doma v Zalogu. V pestrem programu so sodelovali mladi instrumentalisti in pevci.

Vsekakor vredno posnemanja!

1. MAJ V DOLSKEM

26. aprila je bila v Dolskem proslava v počastitev občinskega praznika, obletnice OF, 50-letnice

KPJ in praznika dela. V pestrem programu so sodelovali učenci osnovne šole in glasbene sekcije, člani KUD in krajevnih družbenopolitičnih organizacij. Se posebno so se odrezali gojenci glasbene sekcije, ki so se prvič predstavili občinstvu. Harmonikarski in tamburaški orkester ter narodnozabavni ansambel so navdušili številne gledalce. KUD je pripravilo enodejanko PUNT in prizor Ob tabornem ognju, učenci osnovne šole pa so prispevali deklamacije in prizorček s petjem.

Na predvečer 1. maja so na okoliških hribih zagoreli kresovi, ki jih je prižgala mladina. Glasovi harmonik in petja so odmevali še pozno v noč.

Naslednji, praznični dan so na hišah zavihrale zastave. Nekateri

občani so odšli na izlete, drugi pa so se udeležili ljudskega ranjanja v bližnjem gostišču.

REVIJA GLEDALIŠKIH SKUPIN

V mesecu aprilu in maju je bilo v Dolskem več predstav gledaliških skupin. Gledališka skupina iz slap je uprizorila komedijo Dobrodošla miss Agata, gledališka skupina iz Zaloga pa Mikelov satirični kabaret 2 x 2 = 5. Igralci iz Zaloga so se predstavili še z igro Soproga. KUD Dolsko je gostovalo v Javoru, kjer je za revijo uprizorilo Rokсандičevo komedijo Babilonski stolp. Za osnovno solo Polje pa so 10. maja igrali Frankove Jezusove apostole. Sašo Novak

Okrasimo naša stanovanja

Delavski svet stanovanjskega podjetja Bežigrad-Moste razpisuje nagradno tekmovanje za najlepšo in najbolj skladno okrasitev oken in balkonov stanovanjskih hiš v družbenem upravljanju.

V tekmovanju lahko sodelujejo vsi stanovalci v zgradbah, ki jih upravlja stanovanjsko podjetje Bežigrad-Moste, in hišni sveti v teh stavbah. Za nagrado pridejo v poštev hiše, katerih zunanost je estetsko urejena skozi vse leto. Hišne svete in stanovalce prosimo, da pošljejo svoje prijave tajništvo podjetja Ljubljana, Topniška 58 do 30. maja 1969. Strokovna komisija, sestavljena iz zastopnikov stanovanjskega podjetja in turističnih društev Bežigrad in Most, bo ob sodelovanju vrtnarskega strokovnjaka in zastopnika stanovanjske hiše opravila ogled oken in balkonov pri vseh prijavljenih med 1. in 15. junijem 1969.

Delavski svet podjetja je namenil stanovalcem, ki bodo imeli najlepše balkone oziroma okna, 3 nagrade:

1. nagrada 600,00 din
2. nagrada 400,00 din
3. nagrada 300,00 din

Nagrajence bomo o odločitvi komisije obvestili prek Zbora občanov in Naše skupnosti.

Opozarjamo hišne svete in stanovalce, da bi pri urejevanju oken in balkonov upoštevali vse varnostne ukrepe. Posode s cvetjem morajo biti varno pritrjene, da ne bi zaradi vetra ali kakega drugega vzroka padle na mimoidoče osebe ali da ne bi poškodovale fasade.

Priporočamo hišnim svetom in stanovalcem, naj pri tekmovanju ravnajo tako, da bo celotna stavba učinkovala estetsko dovršeno in usklajeno.

STANOVANJSKO PODJETJE
Bežigrad-Moste
Ljubljana, Topniška 58

KINO SPORED ZA JUNIJ

Kino TRIGLAV

1. - 3. JASTREB IZ CASTILLJE - španski barvni pustolovski film;
4. - 6. RAJ NA HAVAJSKI NAČIN - premiera ameriškega barvnega glasb. filma;
7. - 9. RAZBELJENI REVOLVER - ameriška barvna kavbojka;
10. - 12. MALEZIJSKI PIRATI - italijanski barvni pus. film;
13. - 15. TARZAN, KRALJ

DŽUNGLE - ameriški postolovski film;

16. - 18. OBRAČUN NA INDIJSKEM OCEANU - francoski barvni pustolovski film;
19. - 21. LE DVAKRAT ŽIVIS - angleški barvni film pustolovščin Jamesa Bonda;
22. - 24. TRI NA KAVCU - ameriška barvna komedija;
25. - 27. POŠTNA KOČIJA - ameriški klasični western Johna Forda;
28. - 30. TAJNI AGENT FLINT - ameriški barvni vohunski film.

Kino VEVEČE

31. V. - 1. VI. SEDEM REVOLVERJEV ZA MacGREGORJEVE - italijansko-španska barvna kavbojka;
4. - 6. FANTASTIČNO POTOVANJE - ameriški barvni fantastični film;
7. - 8. RAJ NA HAVAJSKI NAČIN - ameriški barvni glasbeni film;
11. - 12. JASTREB IZ CASTILLJE - španski barvni pustolovski film;
13. - 15. MALEZIJSKI PIRATI - italijanski barvni pustolovski film;
18. - 19. RAZBELJENI REVOLVER - ameriška barvna kavbojka;
20. - 22. TARZAN KRALJ DŽUNGLE - ameriški barvni pustolovski film;

25. - 26. OBRAČUN NA INDIJSKEM OCEANU - francoski barvni pustolovski film;

2. - 29. LE DVAKRAT ŽIVIS - angleški barvni film pustolovščin Jamesa Bonda.

Kino ZALOG

31. V. - 1. VI. FANTASTIČNO POTOVANJE - ameriški barvni fantastični film;
7. - 8. JASTREB IZ CASTILLJE - španski barvni pustolovski film;
14. - 15. RAZBELJENI REVOLVER - ameriška barvna kavbojka;
21. - 22. OBRAČUN NA INDIJSKEM OCEANU - francoski barvni pustolovski film;
28. - 29. PRESTRELJENI DOLAR - italijanska barvna kavbojka cs.

Kino Zadobrova

31. V. - 1. VI. RAJ NA HAVAJSKI NAČIN - ameriški barvni glasbeni film;
7. - 8. MALEZIJSKI PIRATI - italijanski barvni pust. film;
14. - 15. OBRAČUN NA INDIJSKEM OCEANU - francoski barvni pustolovski film;
21. - 22. PRESTRELJENI DOLAR - italijanska barvna cs kavbojka;
28. - 29. SOLEDAD - francoski barvni film.

Ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II. Telefon 315-980 Tek. rač. pri NB Ljubljana, občinska konferenca SZDL Ljubljana Moste-Polje. Naša skupnost 501-8-205/1. Celoletna naročnina 3,60 N din, polletna 1,80 N dinarjev, posamezna številka 0,30 N dinarjev. Tisk »Kočeviski tisk«, Kočevje. Kličejci ČZP Ljudska pravica, Ljubljana. Poštnina plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

Mesec mladosti

Za mesec maj je že kar obveljala oznaka: mesec mladosti. Ves maj je prežet z raznimi prireditvami: kurirčkovo pošto, pevskimi nastopi, šahovskimi tekmovanji, pohodom Po poteh partizanske Ljubljane, z obiskom na Jančah, sprejemi v mladinsko organizacijo, gasilskimi modelarskimi tekmovanji in kaj vem, s čim še vse – a največ je med temi športnih tekmovanj.

Solarji-športniki naše občine so med najboljšimi v Sloveniji, saj je kar nekaj naslovov šolskih republiških prvakov v vitrinah naših šol (predvsem v rokometu in v gimnastiki). Tako se skozi ves mesec maj še s podvojenim programom vrstijo športna tekmovanja (ki se sicer odvijajo prek vse-

Višji razredi so se spoprijeli v pravih športnih panogah: 5. razredi so tekmovali v igri med dvema ognjema, 5. in 6. razredi so postavili skupne ekipe za orientacijski pohod prek Golovca, 6. in 7. razredi so igrali rokomet, 6. 7. in 8. mail nogomet in 8. rapredi še košarko. Tako so bile

Deklice 3. razredov nastopajao v zabavni štafeti: perice

ga šolskega leta), in sicer za občinsko, mestno in republiško prvenstvo.

Toda glavna prireditev vseh šolarjev naše občine je naša občinska proslava dneva mladosti 25. maja. To pot je bila v soboto 24. maja, in sicer v športnem parku na Kodeljevem. Ves teden je nagajalo slabo vreme in delalo sive lase prof. Vandji Bedenk in Herbertu Jegliču, ki sta skupno z drugimi učitelji telesne vzgoje v občini pripravljala to prireditev. Vendar se je tudi to pot vreme zadnji čas premislilo in se le usmililo mladih. Se vsako leto smo bili v strahu, ali nam ne bo vreme vsega pokvarilo. Tako je bilo tudi letos, a kot vsako leto, se je tudi letos vse dobro končalo.

Sam množični nastop je pokazal, da so učitelji telesne vzgoje in razredni učitelji res marljivo delali skoraj 2 meseca, da so tako lepo pripravili prav vse nastopajoče. Tako je v lepi sliki nastopilo 420 otrok 1. in 2. razredov, ki so nastopili z igracami v krogu. Pogled na stadion, kjer se je na zeleni površini igralo 420 otrok, vsi v živopisnih oblekah, je bil res čudovit. Skoda, da ni bilo več gledalcev, predvsem staršev, ker je bila prireditev dopoldne, 180 učencev in učenek je nato nastopilo v zabavnih štafetah, kjer so fantje tekmovali s klobuki, dekleta pa so bila perice. 4. razredi so tekmovali v premagovanju ovir, in sicer tako, da je morala vsa ekipa hkrati premagovati vse ovire. Takemu tekmovanju se pravi poligon in uspešno so opravili to nalogo.

zastopane mladane vse športne panoge in nastopilo je več kot 50 % šolarjev osnovnih šol Vide Pregarc, Ketteja in Murna, Sostro, Jože Moškrič in Hrušica.

ŠPORTNA VEST

Člani atletskega kluba Slovan so pod vodstvom trenerja prof. Toma Koprivnjaka z izredno požrtvovalnostjo pripravili vse atletske naprave v športnem parku Slovan za srednješolsko prvenstvo Ljubljane v atletiki, ki je bilo 15. maja, in za pionirsko prvenstvo moščanskih občin, ki je bilo 17. maja.

Telovadke Zelene jame (pionirke) s svojim trenerjem Lojzom Mavričem

Občinsko prvenstvo v atletiki

Konec maja je bilo zaključeno 8. (po vrsti) občinsko prvenstvo osnovnih šol v atletiki. Osmi prvak je osnovna šola Polje, ki je zamenjala lanskoletne zmagovalce Kette-Murn. Spomladanski del tekmovanja je bil zelo izenačen, žal pa sta ga motila dež in hladno vreme, ki sta prepredila, da bi bili doseženi dobri rezultati. Rečemo lahko, da so letos morda še boljši tekmovalci kot druga leta, da še nikoli doslej ni bilo toliko izenačenih odličnih tekmovalcev, toda izostali so dobri rezultati. Skupni seštevek točk je mnogo slabši kot zadnji 2 leti in gre predvsem na račun zelo hladnega vremena.

Kakorkoli že, prvo mesto je bilo oddano v hudem boju med šolami Polje, Vide Pregarc in Ketteja in Murna, pri čemer je šola Polje le za 9 točk prehitela tekmovalce s šole Vide Pregarc. Najboljši rezultati tekmovanja sta postavila Biserka Klasič v teku na 400 m s časom 46,2 sek. (slabše kot jesni) in Jože Henigman v skoku v višino s 153 cm. Še posebno presenečenje tekmovanja je bila osnovna šola Sostro, ki je nastopila z doslej najboljšo svojo ekipo in dosegla zelo lepo število točk.

V skupni uvrstitvi – po jesenskem in pomladanskem delu – je prvo mesto zasedla šola Polje, druga je šola Ketteja in Murna, nato slede Vida Pregarc, Jože Moškrič in Sostro.

Rezultati:

PIONIRJI:

tek 60 m: 1. Poljanec (Polje) 7,7 sek.; 2. Dalč (KM) 7,8, 3. Heisinger (P) 7,9; tek 400 m: 1. Dolinar (VP) 1,01,4; 2. Marolt (P) 1,03,8; 3. Ružič (VP) 1,04,0; skok v višino: 1. Henigman (JM) 153 cm; 2. Bročič (VP) 145; 3. Lenarčič (JM) 140 cm; skok v daljino: 1. Erent (KM) 4,67 m; 2. Delo (VP) 4,54; 3. Krebel (P) 4,52; met krogle: 1. Dobovšek (VP) 12,69 m; 2. Miklavčič (VP) 11,88; 3. Ercog (KM) 11,11; štafeta 4 x 60 m: 1. Polje 30,4; 2. Kette-Murn 31,2; 3. J. Moškrič 31,9. Ekipno 1. osn. šola Vide Pregarc 526 točk; 2. os. šola Polje 518, 3. os. šola Kette-Murn 495, 4. osn. šola Jože Moškrič 414, 5. os. šola Sostro 241.

PIONIRKE:

tek 60 m: 1. Ambrož (P) 8,6 sek.; 2. Mikluž (VP) 8,7; 3. Močlinikar (P) 8,9; tek 300 m: 1. Klasič (KM)

46,2 sek.; 2. Klemen (P) 47,0; 3. Trtnik (VP) 48,7; skok v višino: 1. Kovačič (KM) 130 cm; 2. Pečar (KM) 125; 3. Urbančič (P) 125; skok v daljino: 1. Klaus (P) 4,15 m; 2. Štern (JM) 4,01; 3. Rogale (KM) 3,87; met krogle: 1. Kosec (VP) 9,70; 2. Režek (KM) 9,41; 3. Podrepšek (VP) 8,86 m; štafeta 4 x 60 m: 1. os. šola Kette-Murn 35,1; 2. os. šola Polje 35,2; 3. os. šola Vide Pregarc 35,5.

Ekipno: 1. Osnovna šola Polje 583 točk, 2. osn. šola Kette-Murn 570, 3. osn. šola Vide Pregarc 566, 4. osn. šola Sostro 433, 5. os. šola Jože Moškrič 404.

VIDA PREGARC IN KETTE-MURN sta imeni zmagovalnih šol v rokometu

Končana je liga šolskih ekip naše občine v rokometu za šolsko leto 1968/69. Solarji so tekmovali 10 soboto jeseni in spomladl ter tako končno dobili svoje prvake. Pri fantih so letos premočno prvi pionirji s šole Vide Pregarc, ki so brez poraza, medtem ko so vse druge ekipe bolj izenačene.

kot kaže lestvica. Pri pionirkah je bilo prvo mesto od vsega začetka oddano učenkam šole Kette-Murn. Res so ga končno tudi osvojile, a po porazu s šolo Polje, ki je nabrala enako število točk, vendar ima slabšo razliko v golih. Pri dekletih druge 3 ekipe zaostajajo za prvima dvema.

PIONIRJI:

Vida Pregarc	8	8	0	0	106	:39	16
Polje	8	4	1	3	75	:86	9
J. Moškrič	8	4	0	4	86	:72	8
Kette-Murn	8	3	1	4	72	:92	7
Sostro	8	0	0	8	50	:99	0

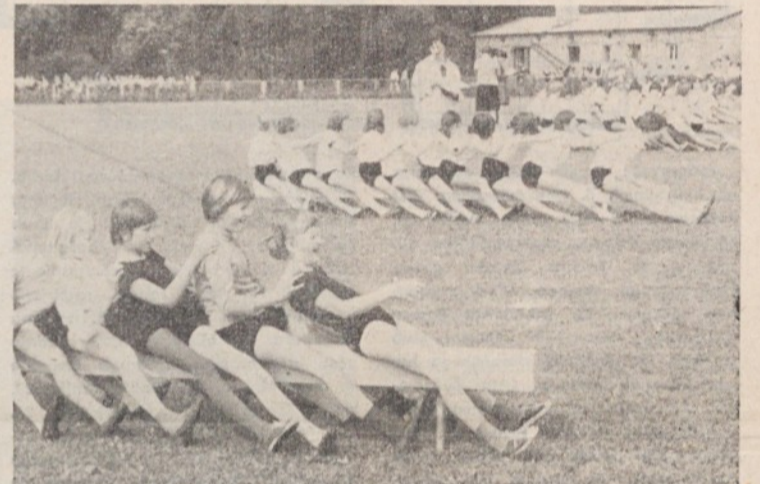
PIONIRKE:

Kette-Murn	8	7	0	1	90	:17	14
Polje	8	7	0	1	73	:22	14
V. Pregarc	8	4	0	4	24	:37	8
Sostro	8	2	0	6	32	:46	4
J. Moškrič	8	0	0	8	1	:95	0

Strelici:

Pionirji: 1. Ružič (VP) 43 golov, 2. Dekleva (JM) 38, 3. Potočnik (P) 34.

Pionirke: 1. Klasič (KM) 32 golov; 2. Ambrož (P) 20, 3. Strus (KM) 17.

Pionirke 4. razredov tekmujejo na poligonu

Prvi skok v višino bo kot kaže uspel. Morda bo prav tale deček nekoč postal državni reprezentant

Kratke iz športa

Na tekmovanju za pokal narodnega heroja Zvonka Runka v gimnastiki je poslal TVD Partizan Zelena jama dve ekipi pionirk. Zasedli sta prvo in drugo mesto. Pokal je prejel TVD Partizan Zelena jama v trajno last, saj ga je osvojil že tretjič zapored. Tudi posamezno so osvojili vsa prva mesta: 1. Joža Miller 37,5, 2. Neva Zeleznikar 37,2 in 3. Janja Cetrič 35,8.

TVD Partizan Zelena jama je imel prijateljski dvoboj pionirk višjega razreda z vrsto Partizana Jesenice na Jesenicah. Dvoboj je končal v svojo korist. To tekmo so imele pionirke v sklopu priprav na republiško prvenstvo, kamor so se že predhodno uvrsti-

le. Posamezno 1. Joža Miller 37,2, 2. Nataša Mozetič 26,7 in 3. Mateja Brglez 36,3.

Na republiško prvenstvo za mladinke – prvi razred – je TVD Partizan Zelena jama poslal dve ekipi, ki sta zasedli prvo in četrto mesto. Najboljše so bile Perišičeva, Labovičeva in Millerjeva, ki so zasedle prva tri mesta. Končnik je bila peta, Jurjec šesta, Joža Miller deveta, Zeleznikar enajsta in Ostojič štirinajsta. Razveseljivo je, da sta se na državno prvenstvo uvrstili tudi Joža Miller in Zeleznikar, ki sta letos še pionirki, saj sta na republiškem prvenstvu dosegli dovolj odstotkov.